

Edebiyat Defteri

snymaz -Œiirleri-

OluŒturulma Tarihi:
14 Aralık 2022 arŒamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

KİMLİK ÜSTÜNE

KİMLİK ÜSTÜNE

Asırlarca yürüdüm durmadan
Sağına soluna ışıklar dağıtarak
Yağmur oldum büyüttüm başakları
Şimşek oldum,
Aydınlattım kini, öfkeyi, karanlığı.

Güneş saydı kimi ısındı ateşimde
Kimi toprak saydı bedenimde büyüdü
Kimi ecel saydı,kimi adımı zulüm
Bir ömür nefretimle yaşadı.

...

Şimdi biz,
Bütün karanlığında zamanın
Ne beni ,ne de bizi bulabildik
Işığı yetmedi mi ne mazinin
Yolumuzu kaybettik.

Arayışlar
Saman alevi gibi zayıf
Buluşlar kargaşa içinde, cılız
Beyinler unutmuş, unutulmuş
Gönüller zamana pervane perişan
Işığı yetmedi mi ne mazinin
Yolumuz kaybettik.
SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13051/kimlik-ustune.html>

EYLÜL' e Şiir

Bir yalnızlık türküsü
Dudaklarımda
Fakülte koridorları boş,soğuk,
Islaktı ./ Kısacıktı.
Eylüldü saçları.

Kısa aralıklarında şarkı ve türkülerin
Büyük anlara uzanırdı,sesinde matem
Korkardım.

Bir temmuz arafesi
Karanlığın içinde
Sevdalara soyunmuş
Deniz kadar,gök gibi
Sebepsiz bırakıp giderken
Bir temmuz arefesi
Islaktı. / Kısacıktı.
Eylüldü saçları

Gün batımlarında gölgesi
Üstüme düşer
Zamansız sukutlara
Ürkek bakışlarıyla daldı
Ürperir, yanardım.

Bir temmuz arefesi
Bırakıp giderken
Yalnızlık türküleri
Dudaklarımızda
Islaktı,
Kısacıktı.
Eylüldü saçları.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13257/eylul-e-siir.html>

NE OLACAK?

Oyalanıyoruz aydınlık gelecek kaldı yarına
İrfanın hapsedildiği karanlıklar ne olacak?
Az kaldı biraz daha sabır ekle umutlara
Değiştirilen derviş hikayesi ne olacak?

Darağacı kurulmadı, korkma, kapına
İmar yasası önemli mi,işi yapana
Bırak ölçüsü biraz dar olsun inadına
Yerimiz mezarlık elbet,ne olacak?

Gönlünü ferah tut,üzülme sakın,
Aydınlıktır sonu zifiri karanlığın
Gününü gün etmek dururken
Yaşadığına biraz şükret,ne olacak?

Kim demiş makam,mevki geçiçi
Almak için sırada olma seçiçi
Sen de kapıl bahtın rüzgarına
Tipi olmuş,çıkılmış fırtına ,ne olacak?

Sor kendine bu hazımsızlık niye
Aynalar doğruyu söylemez diye diye
Korkuyla yaklaş aman ha gerçeğe,
Biraz da kendini avut ,ne olacak?

Bırak ülkem ne olacak kaygısını,
Meslek edin boş vermek sanatını.
Adaleti yalnız kendin için aradın mı,
Zalime çıkmaz ya adın,ne olacak?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13315/ne-olacak.html>

GECEYE DAİR

GECEYE DAİR

“ Üze kök tengri asra yagız yir kılındukta
İkin ara kişi oğlu kılınmış”
Kişi oğlunda kin ve nifak,
Kişi oğlunda nefis kılınmış.

Sevda ibrişim kuşaktı,alnında şavkı mazinin
Dokundukça izi kalırdı saf ipeğin
Her nakış hayal oldu geleceğe
Yeni köprüler kurmada coğrafya
Ve her yeni köprüde selam durulacak sancağa
Türküler ,destanlarla buluşurken
Şimdi yaşananlar not düşülüyor alacağa

Doğuda bir gece vakti,
Apansız çaldılar huzuru
Bir mavzer doğrultulurken bayrağa
Hınçla,öfkeyle doğrultulurken bir mavzer aya,yıldıza
Silah sesleri böldü geceyi
Doğuda bir gece vakti

Toprağı inançla yoğuran geçmişin
Yalnızca tortusu kalmadı elbet
Doğu yalnızca sabrın değil
Direncin de sınanması elbet.

Ayaz bir sonbahar
İlikleri dolduran soğuk,,kışın habercisi
Damlarda buz ince ince
Sinsi bir emel karanlık ve yalnız gecede
Sokuldu şehrin yakınına
Doğuda bir gece vakti

Alnı secdeden kalkarken abdestli kolları
Yunmuş arınmış ,alnına doğru
Uzanırken şefkatli eller
Silah yerine hala duada bulurken çareyi
Kahretme ama ıslah et,ıslah et,
Diye inleyen sesleri
Doğuda bir gece vakti
İçimizde bir gece vakti
İçimizde her gece vakti

Adam yatmadı,uyuyamadı.
Bebegin karyolası iki duvar arasında,
Büyüğün gözleri yumru yumru,can evine ateş
Küçüğü bihaber merak dolu,
Doğuda bir gece vakti.
Artık ahenk koştı...
Öyle ya ovuşturuyor ellerini birileri
Biri saçını yolarken.öbürü dövüyor dizini
Bakalım gelecek mi sonu
Heyhat!Gönlün galebe çalma sırası
Doğuda her gece vakti.

Kardeştik hepimiz
Adam böyle biliyordu
Bir yudum su kaderimiz
Bir avuç aşu bileniyordu
Yoksuldu,çaresizdi belki insanlar
Adam bunu da görüyordu.

Doğuda bir gece vakti

....

Sabah oldu...

Elleri kınalı kızlar geldi,

Kundakta kurşunlanmış

Oğlanlar bıyıkları yeni terlemiş,

Kadınlar,dedeler geldi.

Uzuvlar gövdeden ayrılmış

Bütün suçları insan olmak

Ve ihanet etmemek tasındaki çorbaya...

Sabaha kan karıştı...

Aydınlığa kötü zan karıştı

Doğuda bir gece vakti

Adam seviyordu,

Adam sayıyordu,yaratandan dolayı

Adam belki de sayıklıyordu

"Milletimde ihtilaf-ü tefrika endişesi

Kuşe-i kabrimde hatta bikarar eyler beni"

Sesler farklı,sesler karışık,biliyordu

Doğuda bir gece vakti

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13396/geceye-dair.html>

BİR AKŞAMIN UFKUMA DÜŞEN GÖLGELERİ

BİR AKŞAMIN UFKUMA DÜŞEN GÖLGELERİ

Kiri akar,
Sesinle, gülüşünle,
Duygunun , fikrin ve ızdırabın.
Bıraksalar
Yorgun argın vuslatına akşamın
Bilirim “Beni de al.” demek olmaz .

Saldırır,
Titrek hatıraları sesinin
Bir noktaya bin yorum
Katılan düşünüşlere.
Açılır
Aşkla örtüsü umutlarımızın
Gizlenen arzular üstünde
Gün doğar,
Gece çöker,
Ömür biter...

Bir hayalin peşinde ayrılırken
Yarın
Yorgun argın vuslatına akşamın
Bilirim “Beni de al.” demek olmaz .

Toplanır
Bende ne varsa
Birikir avuçlarımda
Işığım, sevincim,ülküm veya ufukum
Giderken geleceğe
Yorgun argın vuslatına akşamın
Bilirim “Beni de al.” demek olmaz .

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13455/bir-aksamin-ufkuma-dusen-golgeleri.html>

ÖZLEYİŞ

Sevdalarımız vardı çocuğum,
Uzak Asya çöllerinde sürgün veren.
Kısrakların doludizgin
Uçtuğu dağlarımız vardı.

Güneşin bayrak,gökyüzünün çadır
Damarlarda dolaşan kanın
Vatan diye aktığı
Uzaklara seferlerimiz vardı çocuğum.

Yediveren gülüydü umutlar,
Her mevsim yeniden yeşeren
Demir dağları eriten irade
Çıkıp destanlardan geliverse çocuğum.

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13535/ozleyis.html>

HABERİN OLMAYACAK

Yokluğun kırdı umutları
Zannetme ki yenildim
Her dem yeni doğmak
Kök salarken içimde ,
Senin bundan haberin olmayacak.

Kömürün isini,nemin pasını
Senin aydınlığında severdim
Elinin tersiyle ittiğin
Yıktığın umutların
Yeşerdiği yerdeyim ,
Senin bundan haberin olmayacak.

Bittiğimi sanıp ovuşturma ellerini
Yüksek sesle söyleme zafer şarkılarını
Harmanlayıp dağıttığın buğday başakları
Sele verdiğini bilsede yakın çevren
Senin bundan haberin olmayacak.

Sen ansın sadece binlerce asrı var ömrün
Varlığın geçici ecir,yokluğun sabır
Yaktığın ateşin harı sürer durur
Senden öteye ,daha öteye doğru
Senin bundan haberin olmayacak.

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13621/haberin-olmayacak.html>

BEŐIK

Sallanıp duruyoruz boş nazarla
Ellerimiz ne merhamete yakın
Ne de vahşiyiz alabildiğine
Bir karar arefesindeyiz sanki
Beni de uyandır anne.

Böyle daha ne kadar sürer
Uykuya doymadı ruhtar
Ne de uyanığız alabildiğine
Kader bir silkiniő anı bekler .
Beni de uyandır anne ,

Seccaden de hep gözüm saklı
Masallarında Kaf dağı,
Hikayelerin Hz. Ali'nin kesilen başı
Masumiyet göz yaşların da manalı,
Seferlere giden Battal hazır ama
Beni de uyandır anne,

Sevdalar eski anlamında değıl artık
Oysa ortalık aşıklarla dolu
Öyle bir alemin ortasında savruluyoruz ki
Ne duracağıımız yer belli,
Ne de belli düşeceğıimiz yer.
Yalvarmak geliyor nedametle içimden
Ne olursun uyandır beni anne.

Ellerimiz ne merhamete yakın;ne duaya,
Ne uykuyu haram ettik , ne doyabildik uykuya
Masal kahramanları gittiler aramızdan
Sevdalar şairce değıl,yalnız buhurdan.
Ne duracağıımız yer belli,
Ne de belli düşeceğıimiz yer.
Yalvarmak yetmeyecek belli
Uyandır,uyandır beni anne.
Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13669/besik.html>

Aynanın Dedikleri

Alınları ak, fecri muştulayacaklar,
Zafer dolu mazinin mirası ellerinde.
Avuçlarında hep yasak yemişler,
Dün değil, bu gün hiç değil
Sözde “gelecek “ olacaktılar.

Yazılanlar kalır belki tarihe
Kocaman siyah bir leke
Gönüllerinde hep çıkarlar
Dün değil, bu gün hiç değil,
Sözde “temel” olacaktılar.

Yıkılmadı bak, kaledeki burçlara,
Sözüm ona “restorasyon” da
Ziyarete kapatılmış türbeler
Dün değil, bu gün hiç değil,
Sözde “miras” olacaktılar.

Aylin'i gerçekten sevmiş ölürcesine
Ayşe'de akli kalmış “geberesice”
Astar,ceket,marka meselesi
Dün değil, bu gün hiç değil
Sözde “namus” olacaktılar.

Tenkide var mı bilmem hakkım
Ayşe'ye, Aylin'e ben de “taktım”
Tele volede çok şık veya rüküşüm
Daha gelmedi astrolojik fal sonucum
Dün değil, yarın hiç değil
Sözde “inanç” olacaktılar.
Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13764/aynanin-dedikleri.html>

KAHRI ZOR (I)

Aldan/ma,
Sahtesi anlaşılmaz gülüşlerin
Sen kozanı yeni örmektesin.

Aldan/ma
Cilvesi bitmez yalanların
Sen ilk tecrübesinde dostluğun

Aldan/ma
Aslında senindir sevdiğin
Düşme /sen de ardına yarin

Aldan/ ma
Şüphesi olmalı insanın
Yittiğinde terlemeden kazandıkların

Aldan/ma
Nefsin elbet kandırır aklın
Zordur kahrı eldesiz gitmelerin.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15131/kahri-zor-i.html>

KAHRI ZORDUR II

Kahrı zordur
Eldesiz toplamaların
Umut etse de kalır diye yarına
Hesaplanmaz ardına dökülen kabın.

Kahrı zordur
Eldesiz bölmelerin
Veda edeceksin diye ördüğün kozaya
Takip edilmez geleceğe yazdığın vasiyetin.

Kahrı zordur,
Eldesiz çıkarmaların
Nasılsa biter diye boşverdiğin hayata
Dönülmez tamirine kırdığın kalbin.

Kahrı zordur
Kalansız bölmelerin de
Doğdun, büyüdün ;yaşadın karınca kararınca
Ve öldün aslında biteviye gölgesinde dört işlemin
Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15302/kahri-zordur-ii.html>

KAHRI ZORDUR III

Kahrı Zordur (III)

Kahrı zordur
İnilmiyorsa sevdanın derinliğine,
Oysa terki daha da zordur yanılığların
Teslimiyete ramak kalan yorgun anlarda.

Kahrı zordur,
Sanki yalvarır gibi,
Utangaç sahiplenmelerin
Odaklandığı sevdaya uzaklığı

Kahrı zordur,
Büründükçe kimliğine onun
İtilmelerin yaban iklimlere
Özge canla, bir can olma vaktiyken an

Sürünmek veya sürülmenin öteye
Acıttığı, kanattığı yaranın
Üstelik bir de yükünü sırtında
Taşımanın
Kahrı hepten zordur.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15438/kahri-zordur-iii.html>

SİTEM (I)

“Yarınki Sevdama..,Sen olmasan da...”

İlk tanışma,ilkiydi kalbe akışın
Benimle yola çıkacağını söyledin
Yollar taşlı,insan sarp ve engel derdin
Arkadaşım olduğun günleri an

Yücelttiğin aşk aktığı gün kalbime
Sen olmasan da ben hala aynı yerde
Yaktığın ateşin hala korları taptaze
Sevdayı paylaştığımız geçmişini an

Kutluydu çizdiğin haritanın her rengi
Her satır okumada yoktu dengi
Kurmuşsun devlet kredisiyle şirketi
Felaketim olduğun vakitleri an

Üç kuruşa terkedilmez saflar vardı hani,
Başkaları vazgeçse de sen vardın yani
Ahlak en büyük erdemmiş; belli
Ecelim olduğun gidişini an

Yine de adın merhametle anılır
İnciten değil incinen ol ,dustur
Vicdanında elbet dava sonlanır
Kabusun olacağım günleri an.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15807/sitem-i.html>

SİTEM (II)

-Adı istem de olsa çağrılır can dostu.”

Makama terk ettiğin yüce saflar
Seninki gibi nice günah paklar
Sonra fayda etmez ah ile vahlar
Arınıp döneceğin günlere say.

Hala altındayız hilalin,ayın
Reddi fazilettir elbet hatanın
Merhametle anılıyorsa adın
Pişmanım diyeceğin anlara say.

Yok öyle,böyle sıcak yuva burda
Gönlüm yoksun diye kavrulur harda
Seni,beni aştık, aynı uğurda
Kaldığımız yerden devamına say

Riyanın adı olur mu defterde
Unutulur,silinir geçenlerde
Dönersen, içimde büyüyen derde
Dermanım olacağın günlere say.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15950/sitem-ii.html>

CEVAP HAKKI (I)

Açık yaz ,uzatma diyor satırları
Neyi özlüyorsun, bilelim çağrısı
Anlatacağım bundan sonrası
Yüreğim kıvılcım,lav biriktirmedeyim.

Dileğim odur Asyalıyım ben
Diktiğin urba uymaz bana
Sinemde sönmeyen közde ara
Kardeş nehirlere vuslat biriktirmedeyim.

Kaşgar, Buhara, Semerkant benim içimde
İçime işlemiş,deva var mı bu derde
Burnumun dibindeyken Musul,Kekük
Ben Ankara ,İstanbul hazan biriktirmedeyim

Kalmamış çoğunda inanç,azim
Ruhların yeniden yunup,arınması lazım
Geçmeyecek gibi sancı,susuzum
Ben yıllardır,aylardır acı biriktirmedeyim.

Zannetme bu iş burada erdi nihayet
Daha yeni başladım,kaleme gayret
Okuyacaksın sen eyledin davet
Ben asırlara feryat biriktirmedeyim.

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16889/cevap-hakki-i.html>

CEVAP HAKKI II

Hira dağından alıp yüce aşkları,
Yürüdüğü sokaklara yüz sürüp
Atların koşum takımlarında parmağı
Gözümde izlerini biriktirmedeyim.

Yeniden dedim ya fatihayı
Her harfi ,hecesinde sılayı
Çadırlara asılı kıl heybeyi
Yüreğimde ilmekleri biriktirmedeyim

Bir yanım daima Uhud'da nöbette
Kuran okurken Osman Söğüt'te
Geçti o çağlar doğru elbette
Ben parça parça nakış biriktirmedeyim.

Işık dolu her yanım,muma bigane
Solum da sağım da aydın, ne çare
Ötüken'den Muazzam Kabe'ye
Gidilecek yol,gidecek güller biriktirmedeyim.

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17415/cevap-hakki-ii.html>

CEVAP HAKKI (III)

CEVAP HAKKI (III)

Hala çözemedim bu işin az da olsa sırrını
Koskoca altı asır gök kubbenin altını
Nasil örmüşler adaletle,sarayını tahtını
Yüzlerce yıl sürecek vefa biriktirmedeyim .

Şehriyar selamını duydu gönlüm,
Hazar kıyılarında yundu gönlüm
Van gölü ilelebet kardeşi Tuz gölünün
Ben parça parça bütünlük biriktirmedeyim.

Olmazsa acılı başa derman sözler
Sağduyu birlik,bütünlük,adalet özler
Hesap sormasa da gelecek nesiller
Defter defter notlar biriktirmedeyim.

Açık yaz dedin ,yazdım biraz
Tene ruh aramaya niyetlen biraz
Ten de senin,ruh da senin yok itiraz
Seninle gerçekleşecek düşler biriktirmedeyim.

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17580/cevap-hakki-iii.html>

BİLİNÇ NOKTASI

Devir, kaynatır terimleri
Emperyal
Global
Coğrafyam kan
Göz yaşı coğrafyamda
Akıtmakta irin
Emperyal globalizm
Global emperyalizm irin
Sonra haykırır:Dünya hepimizin

Karanlık çöktürmede
Ruhlara
Sinsi ,acımasız
Kurnaz el/ler
Kendisi özler birleşmeyi
Beni ayırma düşü
Sonra haykırır:Dünya hepimizin

Çağa seslenmeli aydınım
Hani, nerede
Bizim olan dünya
Haysiyetten yoksun birileri de
Demokraside bulur sözü
Sonra haykırır:Dünya hepimizin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17709/bilinc-noktasi.html>

PAZARLAMA

Pazara çıkardım evdeki eşyayı
Hanım boşuna koparır vaveylayı
Denk getiremedim bütçeyi
Satıyorum saat...tım ,alan yok mu?

Kendime kalmadı sanmayın mal mülk
Benim işim yüksek pazarlamacılık
Başka çaresi yok,anlayın giderayık
Satıyorum saat...tım,alan yok mu?

Ne varsa indirdim sergiye,çarşıya
Mirasyedi gibiyim haraç mezatta
Benden öncekiler de alt katta
Satıyorum ,saat..tım, alan yok mu?

Unutulur gider verdiğim sözler,
Hanım yine ,dolu file gözler
Bilmez ki açık arttırmada katlar
Satıyorum saat...tım , alan yok mu?

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/18965/pazarlama.html>

ÇÖKÜŞ

öktü derine
Selin getirdiği kum
Ben sustum
Ayrılık vakti dedin.
Sen sessiz,firtına öncesi yüzün

Gidişin
Yapayalnız camda yüzüm
Yağmur damlası:rahmet
Ben öksüzüm
Sen eşyanı topladın
Ayrılık: eziyet
öktü derinlere.

Kapansın istedim
Açıldı kapı...
Dönüşün olur sandım
Uzadıkça çoğaldı zaman içimde
Bir fırtına sonrasıydı
Yağmur:eziyet
öktü derinlere.
Sinan yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19483/cokus.html>

TAŞ-LAMA

Gün ağarırken askıda ceketin
Uçağın daima hazır,yok derdin
Milyonların kanına nasıl girdin?
Günah çıkarsan,Müslümansın şimdi
Yoksa sen de lafazan, cambaz mısın?

Yürüyüşün halim selim,edalı
Bakışların içe dönük,manalı
Çalıştırdın insanları hummalı
Dün söylediklerin serap şimdi
Yoksa sen de niyet cambazı mısın?

Geçim dert,hayat pahalı derdin
Can alıcı noktayı iyi bildin
İnançla mideydi asıl hedefin
Doyurdukların imanlı mı şimdi
Yoksa sen de ahret cambazı mısın?

Önceleri kara sevdardı ülke
Yolun niye düşmez orda bir Türke
Kin duyuyorsan bu yüce millete
Gölge etme ihsan istemez şimdi
Yoksa sen de nefret cambazı mısın?

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19646/tas-lama.html>

AHVALİ SÖYLER

Kan ter içinde geçer,gecedir
Kabuslarım artıyor ,nicedir
Son baharı mı geldi mevsimin
Bahtı yıldızımın eğikçedir

Eski seferlere çıkan yeni atlılar
Ayaklarını üzengilere bağlar
Dört devri içindedir insanın
Dağlara kar yağar,buzu yücedir

Boynu bükük durur Kerkük
Biz orayı ne oyunla terk ettik
Bitsin artık hazanı yıldızın
Hilaline göz değer ,narinedir.

Senden alırdı hızını sevdalar
Yitik aşklar karalar bağlar
Bir yüce çınar dalının
Dalları yorgun,suskuncadır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20159/ahvali-soyler.html>

Çıkış Yolu

Adınla başlayan kut alırmış
İsmine sadık kul mu kaldı?
Dudaklarımıza riya dolanmış
Karşılıksız seven dil kalmadı

Yüzüme çağların kiri bulanmış
Simanı yad edecek hal mı kaldı?
Ellerim çamur içinde kalmış
Eteğine uzanacak dal kalmadı

Hala şefaatin umulurmuş
Kandiline adanan ruh mu kaldı?
Son demini sürmekte aldaniş
Vicdanını paklayacak kalmadı

Her dem taze muştı doğuş
Sivri dile riayet mi kaldı?
Anlayana ötesi yokmuş
Aşılacak başka dağ kalmadı

Yol yürünür, ayak aşınırmış
Zahmete gerek mi kaldı?
Fetva da taksite bağlanacakmış
Öteye yatırılacak kalmadı.

Kalem acı, sitem söylemiş
Yalan söze hacet mi kaldı?
Hüvelbaki alnına yazılmış
Kandiline fer olacak kalmadı.

Ortada kumaş ipi göğermiş
Ertelemeye luzum mu kaldı?
Sevdana hidayet lazımmiş
Gidilecek başka yol kalmadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20607/cikis-yolu.html>

GÖRÜLMİYENLER

Dönersin durmadan sağa sola
Yalpalamak arsızlığı dünkü akılla
Çıkar için atılır onlarca takla
Çöküş var ahlakta, başarı görülmüyor

Kızı anaya benzemez, azar azar
Gün boyu sokağa kadar uzar
Sen fazilette ısrarlı, ne yazar
Karartı var ocakta , haşara görülmüyor.

Çıktığın yolun bittiği yer belli
Gideceğin ortağın, yoldaşın şerli
Yüz üstü bırakmaya dünden meyilli
Bulanıklık ufukta, birlik görülmüyor.

İsterse gitsin bayrağı, yurdu
Önemli olan karnı kim doyurdu
Vefa, fedakarlık belki olurdu
Kararlı ahmaklıkta, dostluk görülmüyor.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20866/gorulmeyenler.html>

YANSIMA

Yönüm güle doğru
Gül güzellik
Gül güneşe
Güneş ,bereket
Kavurursa toprağı sıcak
Yüzüm yağmura doğru

Yönüm yağmura doğru
Ocakta kaynayan aş
Yağmur ,bolluk sofrada
Süpürürse toprağı yağmur
Selle ,fırtınayla...
Yönüm toprağa doğru

Yüzüm güle doğru,
Yüzüm güneşe,
Yüzüm yağmura,
Yüzüm toprağa doğru,

Daha saymaya kalmadı hacet
Benim ne çok yüzüm varmış.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21477/yansima.html>

HABERSİZ GİT

Çaresi yok belli
Anlarım
Sancılar yakacak yüreğimi
Habersiz dağla ne olur

Sonra çok acıyacak içim
Biliyorum
Ansızın olsun
Habersiz git ne olur.

Sonra çok üşürüm
Yalnızlığında
Zemheri yağar her günüme
Habersiz savur ne olur.

Kundaklanmış sevdalar
Kınsız kılıç aklın
Yalvarırım
Habersiz vur ne olur.

Özge yar olma
Can özü sende
Emanetim varlığına
Habersiz götür ne olur.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22709/habersiz-git.html>

FELAKET TASARIMI

Bir felaket tasarımıdır başlar ve sürer
Yeni komşumuzla el ele vermişler bihaber
Rakımlı tepe hesabı çarşaf çarşaf, boy boy
Saf niyetlerle mi dolup boşalacak Kızılay?

Kımıldamayın sakın, kaldırın ellerinizi!
Çıkarın kimliklerinizi, teslim aldım ülkenizi.

Kurtuluş Savaşı olmadı, yaşanmadı say.
Haritalar yanlış çizilmiş masada vay vay!
Güç, kullarına makam dağıtır pay pay.
Keşke Bursa nutku olsaydı ,hay hay !

Kımıldamayın sakın,kaldırın ellerinizi!
Çıkarın kimliklerinizi, teslim aldım ülkenizi.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22895/felaket-tasarimi.html>

YAD İÇİNDİR.

Yad ellere
Serip döşekleri
Kalkmanın kime ne hayrı var
Sığıntı olduktan sonra.

Yad sofralarda
Kavrayıp çanakları
Doymanın ne hayrı var
Veren el üstün olduktan sonra.

Yad iklimlerde
Güneşe dönüp sırtını
Gevşemenin ne hayrı var
Sıcağa hükmetmedikten sonra.

Yad çeşmelerde
Doldurup testiği
Şerbet sunmanın kime hayrı var
Suyu midede zehir olduktan sonra.

Döşek sen,sofra senindir.
Güneş sen,sıcak senindir.
Çeşme sen,şerbet senindir.
Neye yarar bunca tarih
Harmanlayan irade yad olduktan sonra

Snan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/24249/yad-icindir.html>

ARDINA ŐİRLER (I)

Sancıyla büyütüp sevdaları
Yürek ayrılığında yandı
Hilale tutsaktı beden
Gönlüm ardından acıdı

Sabırla derleyip sözleri
Kalem sensizliğinde tutuştu.
Yüzüne hasret gözleri
Kırpikler ardından ıslaktı

Kimsesizliğe söylenecek türküler
Teller yokluğundan titrek
Sesine tutkulu diller
Őiirler ardından yetişti.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26298/ardina-siirler-i.html>

ELLERİNİ GEZİNDİR

Anneme

“ Bedeli ödenemeyecek tek ve en derin sevgiye...”

Yoksulluğun biçareleştirdiği zamanların,
Sevdası enginlere sığmayan kadını
Gurbette eş,yakılsa da boş ateş
Bedeninde taşıdın hamalımdın anne

Mevsimler çile dersin o günleri anarken
Her duyuşunda yüreğin kanarken
Benmişim tesellin, bu ne kavrayış
Ben, sırtına yük oldum anne

Büyüdükçe içindeki ben,
Dersin ki karnımı çok tekmeledin
Bağ da didin, tarlada uğraş,
Alnındaki ter oldum sevgili anne

Bir anlık sancına değer mi bilmem
Bakışında samimiyet, dilinde zarafet,
Bir ömür olsak bile sarmaş dolaş
Yüzündeki gülücüğü eder mi anne

Bana sadece hayat vermekle kalmadın
İlk adımlar, parmak uçlarımda sen vardın
İlk sözlerim adınla başlamış ve bitmiş
İlk öpüşüm hala dün gibi nasıl aklında anne.

Sonrası anlatılır mı tek tek
Ana yüreği deniz ne okyanuslara denk
Benim yüzümden defalarca acı çekmiş
Bunlar bile saadet olur dilinde anne.

Sana dökülen her kelime, her harf
Seni anlatmaya yetmez satır,şiir
Karşılıksız sevmesini sadece o bilirmiş
Ayaklarına kapanıp ağlamak lazım anne.

Biz senin kadar sevemedik galiba anne,
Senin işlediğin bez çabuk pörsüdü anne.
Yitirdi canlı renkleri ördüğün kumaş
Kulağım tekrar masallarını arar anne.

Sana layık olmak anladım ki nafile
İçimdeki sevdalarına girmiş hile
Ben yorgun ,ben kirlenmiş,ben usanmış,
İçten gelen duaların koruyucum anne.

Kırkı geçti yaşım, hala sana muhtacım
Avuduklarım bile, baktım, senin eserin
Kapında divan durmuş,baş ucunda diz çökmüş
Ne olur saçlarımda ellerini gezindir anne.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27582/ellerini-gezindir.html>

AŞKIN İZDÜŐÜMÜ

Akıőı gözlerime doğru sevabım
Ayrılıőı günah gibi yüreğime
Vehimlerini kumar yorgunluğuma
Yine de sevdam olur.

Susarsa ,
Güneőimi sarar bulutları
Bir karanlık baőlatır gönlümde
Burkular en koyu çizgiler içimde
Unutulur fecrin muőtusunu
Kederim olur.

Gülerse , çiçekli bahçem
Giderse dökülür , dağlırım.
Gelse usulca , sokulsa gözbebeğime
Rüya gerçeğim olur.

Kavuşmak kin gibi
Nakiőlandı aydınlığıma
Bir sana, bir geleceğe
Dilime yapıőtı iki sevda türküsü
Senin biri, biri de yarının.

Akıőı gözlerime doğru sevabım
Ayrılıőı günah gibi yüreğime
Vehimlerini kumar yüreğime
Yine de sevdam olur.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27703/askin-izdusumu.html>

BULANIR GÖNLÜN

Hazırlamış dengini gider göçün
Böyle zamanda sararır gül yüzün
Hicrana dayanıyor görünse de
Bilirim hiç rahat değildir gönlün.

Terbiyende yoktur hıçkırıp ağlama
Bu an daha çok dokunur insana
Dimdik duruş,kararlı görünsen de
Karlar çözülür,çığ koparır gönlün.

Gelemem ardından anlarsın bunu
İçindedir yangın ,gelir mi sonu
Ayrılırken gülümser görünsen de
Benlik dalgalanır,bulanır gönlün.

Yetinmeyi öğrenirim sevdanla
Dağlanmıştır yürek derin acıyla
Sözler rahatım diyor görünse de
Derdin kabarır,ağulanır gönlün.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28085/bulanir-gonlun.html>

BAYRAK DEĞİL Mİ?

Bayrak doldu dört yanı ÷lkemin
Festival başladı,panayır mı kuruldu
Tarih yazıldı olmadı haberim
Cevaplanır diye aşağıdakiler soruldu.

Nerden çıktı bu bayrak sevgisi
İşletmeler yetiştiremez oldu
Dün başka bayrağın ezgisi
Şimdilerde Türklük simgesi

Alındı elbet geçmişten ders
Telekom,limanlar,Petkim
Tüpraş,Erdemir,Telsim,
Bayrak,gönderinde değil miydi?

Birliğe kurulur hain pusu
Askerler bu ülkenin ordusu
Başlarına geçirilen çuval
Elbisede arma bayrak değil miydi?

Mitingler düzenlenir dört yanda
Bayraklar dalgalanır alanda
Tapulayan da mennun pazarlayan da
Satılan topraklar bayrak değil miydi?

Cudi,Gabar bu ülkenin coğrafyası
Dahası var , çok karmaşık bitmez ötesi
Gazisi avuç açmış eli öpülesi
Koruduğu bayrak değil miydi?

İçi boşaltılıyor sinsice değerlerin
Bütün renkler bu ülkenin
Art niyeti yok mu kimsenin
Ardından yürünen bayrak değil mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28341/bayrak-degil-mi.html>

GÖLGE OYUNU

Söz iyi söylenecek yansıtmasa da özü
Meydanlar hesaplar mı bugünü dünü
Televizyonda söylenen tutmaz meydanı
Yalan ve riyanın kalmadı sınırı dozu

Beden iyi kullanılacak arada akıt gözyaşı
Vatandaş asırlardır kendinden bilir acıyı
Milyon dolarlık malların arttıkça artar
Sorulmaz mı nereden bu suyun kaynağı.

Ben vatandaşım ,artmadı aşım işim
Gelecekte kaygılı, ağrı sarar başım
İki tarafı mı var rengin,beyaz ve siyah
Bir sürü umutla önüme konur seçim.

Sırtımda palazlandı laik , dindar diye
Büyüdüler haksız kazanç yiye yiye
Ben hakkından geleceğim vurgunun
İnancım var umuda,tazelenen gerçeğe.

Karnından konuşuyorsa bir adam
İçi karanlık olur ama yüzü aydınlık
Daha ne kadar sürer aldatmaca
Görün gölgeyi,indirin perdeyi artık.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28511/golge-oyunu.html>

GÜLE KAR YAĞDI

Demokrasi palavra,insan hakları maval
Almışlar ellerine iyi de çalarlar kaval
Güzel türküler işitmedik hepsi hayal
Ülke gülistan,can güvende vallahi masal
Allah aşkına bunun adı yöneticilik mi?

Yok sözüm demokrasiye insan hakkına
Kan fışkıran Bağdat,Kerkük,Filistin aşkına
Şimdi içim yandı, kan damlası Ankara
Ülke uçtu, milli gelir arşta baksana
Allah aşkına bunun adı yöneticilik mi?

Gün karadır,benzetemez umalım yarına
Güle kar yağdı ,bayraklar yarın meydana
Milli yas mı ilan edilecek giden canlara
Malatya,İstanbul, doymazlar kana
Allah aşkına bunun karşılığı insanlık mı?

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28955/gule-kar-yagdi.html>

ELE VERDİK

İradeler çok kısa vadeli
Çeki, senedi sele verdik
Dün düşmandı bugün dost
Topladık, topladık ele verdik.

Borç bini aştı ne yapalım
Kapatırız dükkanı tez satalım
Bizden sonrası kime lazım
Pazarlayıp hepsini ele verdik

İrade benim, tepkiden bana ne
Eşim bile onaylıyor size ne
İki üç yıl içinde elde ne varsa
Listeleyip listeleyip ele verdik

Övünelim artık Avrupalıyız
Yeni fark ettik üstelik dünyalıyız
Mirasyedi değil reel politika adı
Parça bütün deyip ele verdik

Sonrası ,gelince birileri düşünür
Hep taifesin çıkarına eşinir
Yarına inanmak diye olmadı derdi
Açık ihale deyip hepsini ele verdik.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29683/ele-verdik.html>

ÖRSE ÇEKİÇ

Sevdanı tadan gönül yıkık
Bülbülde güle hasret bitmez
Çelik olmuş iraden közde
Örse vurulan çekiç bitmez

Mevsim değişir,zaman geçer
Ektin tohum,tarlada yitmez
Unutmuş gibi görün sözde
Hasret birikir,sevda bitmez.

Sensiz kaldım,yalnızım sanma
Hatıralar tazedir gitmez
Aslını arar insan özde
Yankısı kümelenir bitmez..

Anmam adını dersin yalan
İzi saklıdır ama yetmez
Bakidir yansıması gözde
Beklerim elbet,umut bitmez..

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30456/orse-cekic.html>

İSTEMEZDİM (I)

Sürüp gitsin istemezdim aldatmaları hayatın
Kan damlayan güllere yakılmış türküler
Kandillere koşan kelebekler
Sazın tellerinde eskimiş mızrap
Sürüp gitsin istemezdim.

Saymakla tükenir mi hayalleri hayatın
Hazırdır zorda kalsam Hızır
Nehir kenarında cezalı Nergis
Çıkıp gelecek destanlardan
Battal Gazi bir gün ,sonra
Sürüp gitsin istemezdim.

Bir derviş verir yarım elma
Bir gönül değil bin gönül alma
Dilekler gerçekleşir anında
Bir sofraya serilir yemiş bolluğuna
Sürüp gitsin istemezdim.

Kaf dağında gülüm var derilecek
Hoca'nın daha yünleri eğrilecek
Timur olup hamamda terleyecek
Zümrüt-ü Anka'ya düşer yol amma
Sürüp gitsin istemezdim.

Nazar boncuğu mavidir ,
Asılır duvarda duruşu kavidir
Yarasa kemiği korur cinden adamı
Bir tutam saça yapışır yarin hayali
Sürüp gitsin istemezdim.

Ya goncadır ya lale ,şeker dudağı
Bir saç uzanır belden aşağı
Zerre vefa görmemiş gönül durağı
Letafetinden belli güzeli
Sürüp gitsin istemezdim

Akasyalar çiçek açarken düğün
Temmuz ve ağustos ayı hasat zamanı
İnsanlar yorgun , memleketinden sürgün
Akşamları gurbet türküleri hala içli
Sürüp gitsin istemezdim.

Bir peri çıkar çeşme başında
Kaderini yazar büyücü su tasında
Bütün aile muskayla tedavi peşinde
Kaçınıcı ayın üçünde ya da beşinde
Sürüp gitsin istemezdim.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30832/istemezdim-i.html>

İSTERDİM (II)

Kırk atlı ,kırklara karışmış o gün
Çin sarayının sınıdığı an
Kılıç darbeleri sesi hürriyet ateşinin
Yankısı vardır hala tepelerde Kürşad'ın
Haykırışı gafilleri uyarsın isterdim.

Satuk Buğra destanı okunur dilden
Seyit Battal olunur kartondan
Dedem Korkut ürkütür kılığından
Deli Dumrul başında kuru çayın
Döve döve kırk akçe alsın isterdim

Kadırgalar yürütölmüş karadan
Azmi ona vermiş yaradan
Her sabah kible belirir Ayasofya'dan
Atını öfkeyle mahmuzladığı kumsaldan
Kamçıları sırtımızda olsun isterdim.

Sazının teli kırılır mı Karaca Oğlan'ın
Elif'in yüreği titrer sevdadan
Haksızlık,adam kayırma dün gibi
Dadaloğlu düşer mi yine yollara
Sözleri içime dert olsun isterdim.

Elleri kına kokusu, yavuklusunu bekler
Saçları örölü, fistanı gül dallı
Yeleşinde buğday tarlası,eğik laleler
Baharın doyumsuzluğu dün gibi
Kaynağında gelişme ,gür olsun isterdim

Yayıklarında yoğurdu kadınlar çarpar
Yufkanın içinden tereyağı damlar
Soğuk suyun başında gelinler, kızlar
Atadan oğla miras nevrüz, hıdırellezler
Bir şölen safında kutlansın isterdim.

Bağdaş kurulur nene dizinde
Bilmece sorulur, masal anlatılır
Üç elmanın düştüğü yerde
Paylaşılır saadet huzur denizinde
Milli kültürün izi sürsün isterdim

Yarına ne kalır insan sesinden
Günü kurtarmak ister candan
Kalbinin kalbe aktığı yerden
Türklük burcu senin özünden
Gelecekte daha yücelsin isterdim.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31578/isterdim-ii.html>

İSTERDİM III

Atları sürdüm Domaniç yaylasına
Kılıçlar Söğüt bedestenindedir.
Oklar yerleştirildi sadaklara
Temreni has çeliktendir
Sürüp gitsin isterdim.

Ahiler çıkmış çarşıya
Gönüller dizilmiş alınmaca sıraya
Siftah sevdası galiptir riyaya
Şimdi bile ne kadar muhtacız aynı rüyaya
Sürüp gitsin isterdim.

Kavalını çalar hür yaylada çoban sürüye
Koyunlarla ceylanlar bir iner dereye
Çam kozalakları karışır gazele
Varlığa şükrü bilir insana hizmette
Yine sürüp gitsin isterdim.

Sadaka taşları olur bahtım surlarda
Erken vakit hayır arabaları yollarda
Kim bırakmış belli değildir ya
İyilik karşılıksız ve riyasızdır zorda kalana
Yine sürüp gitsin isterdim.

Mehmet adında en yüce dilekler
Ömer deyince adalet ekler
Sözde kalmaz insanca niyetler
Sur dibinde ahi ,dergahta şeyhler
Yunus ,Mevlana Yesevi gibi pir
Saflığında sürsün isterdim

Şehirler kurulurken suru muhkem
Gönül köprüleri önü sonu muhkem
Ördüğü kilim,halı ,işlediği yazma
Kumaşı ,ipi sağlam, deseni özgün
Boyası taşır asırdan asra
Kalıcılığında sürsün isterdim.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32361/isterdim-iii.html>

FARKLAR (I)

(Fark etmez)

Kelebekleridir insan

Hayatın.

Doğumla ölüm arası

Bir nefes aralığı

Kazandın

Veya kaybettin

Fark etmez

Suya düşen

Çakıl taşıdır hayatın

İki dalga arası

Bir kırılma aralığı

Uzadın

Veya dağıldın

Fark etmez

Yıldız kaymasıdır

Hayatın

Yer küre ve gök arası

Bir kayboluş zamanı

Düştün

Veya sürdü gidişin

Fark etmez

İki dudak arasındır

Hayatın

Ses ve sözler arası

Konuştun

Paylaşmak adına yazdın

Veya sustun

Fark etmez

Bir kimlik numarasıdır

Hayatın

Bilmem kaç haneli

Kullandın

Veya umursamadın

Fark etmez.

Sıcak saadet ocağıdır

Ev hayatın

Evlendin:Aşk

Çocukların oldu

Beklenir gelecek

Derinlerde değilse kaygın

Fark etmez

Aslında içindedir insanın

Hayatı

Kirpiklerde her kapanış

Ölüme kardeş

Ne hesabı varsa

Alacaktan, verecekten yana

Zaman yetmez

Fark etmez

Dini,dili ,sınıfı ,ırkı

Yoktur bu fasılda

Ötekinin berikinin farkı
Bir saman alevi
Tütsü sonrası
İçinde büyümüyorsa sevdaları
Fark etmez

Sinan YILMAZ
www.sinanyilmaz28.azbuz.com

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33157/farklar-i.html>

FARKLAR (II)

(Fark Eder)

Gülüştür
Aslında hayatın
Adımların
Yalnızca seni tüketiyorsa
Yoksa tutunduğun dal
Akıştır hayasızca
Fark eder

Okyanustur
Enginde hayatın
Deniz
Ya da küçük göl
Olmazdı dere
Sende değilse kaynak
Fark eder

Sözdür
Bir bakıma hayatın
Kütüphane rafı
Kitap ayracı
Satır sırası
Sende değilse hece ve ekler
Fark eder

Sunulmuştur
Yüce bir hediye hayatın
Baba ocağı,
Yar kucağı,
Evlat sancısı
Sen bölüşemiyorsan sığacağı
Fark eder

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33805/farklar-ii.html>

AKLIMA TAKILDI

Aklıma takıldı
Sualim cevapsızdır şimdi.
Mazi tarla, gelecek ekin
Çiftçi yok ortada,
Öküz niye meraya daldı.

Aklıma takıldı
Bacalar tüter şimdi
Fabrikalar çoğaldı,
İş ve aş ortada
Niye alıcılar hep yabancı.

Aklıma takıldı
Gazete ve televizyonlar
Bilmem kaç yüze dayandı.
Söyledikleri ortada
Niye anlayamam dillerini.

Aklıma takıldı
Durmadan büyüyoruz ya şimdi
Borsa uçtu, faiz dümdüz ya
Şantiye ülkenin dört bir yanı da
Bizim kazanda,kaynayan niye aynı .

Aklıma takıldı sahiden
Cevap istedim onca yerden,
Kurcalama, başka yok mu derdin
Sen şükret nefes aldığına da
Onu da satılığa çıkarmadık daha.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34727/aklima-takildi.html>

TUTUŞUR KELİMELER

Tutuşur dil ucunda kelimeler
Kaçanın ardına,hem sağa hem sola
Yandığımın resmidir.

Küller savrulsa göğe
İncitir ,saldırır söve söve
Yaktığımın resmidir.

İçimi kavuran sinsi sözler
Bir hañçerdir derine iner
Şüphelerimin resmidir.

Harfler asaletini kaybeder
Kelime kayıtsız aidiyete
Anarşinin resmidir.

Kelime tutuşur
Küller göğe savrulur
İçimde söz
Asalet ve aidiyet
Kaybeder

Kötü sondur
Bir hañçer ortaya düşer
Kabusun resmidir.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/50686/tutusur-kelimeler.html>

YAREDİR SÖZLER

Ellerini bağladılar
Kör düğümdür
Çözüldükçe iliklenir
Yaredir, yara sözler

Görmesem seni
Rahat bırakmaz hatıralar
Acınacak haldeyim
Yaredir, yara sözler.

Yusuf sabrında denenir
Elleri yara kadınlar
Sitem tazgahı ona dokunur
Yaredir, yara sözler

El, eldedir çaresiz
Göz karadır, içi dehliz
Köz, öze düşer yanar
Yaredir ,yara sözler

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51664/yaredir-sozler.html>

KANDİLLER VE SOKAK

Kandillerini söndürdüm
Sokağın
Artık
Aydınlanmayacak
Evin balkonu

Cadde yıkandı
Boydan boya
Artık
Kirlenmeyecek
Evin girişi

Alfabelerini yaktım
İnsanlığın
Artık
Okunmayacak
Kirli oyunları patronların.

Ve gözyaşı salındı
Bir uçtan bir uca
Evrene.
Bir matem kapladı,
Eller duada bütün mabudlara:

“Kandilleri yak
Cadde kirlensin
Biz yeniden düzenleriz”

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53177/kandiller-ve-sokak.html>

KARA/DENİZ'E

Alnında ter,hayattır
Kara/denizin adıyla başlar
Yüklenmeler kadına ,erkeğe
Coğrafya acımasız
Egemenleri hoyrattır.

Asırlar çivilemiş
Kederli kabulleri
Yok sayılmış
İnsanın hemcinsiyle kavli
Kara /denizin geçimi hayrettir.

Yokuşu sırtında taşır
İnişinde yük omuzdan aşar
İner hicret, bir kasvet çöker
İnsanın kalmaz ahde vefası
Kara/deniz çürütür ,nemdir.

Masallar bin bir geceye uzanır
Kahırları yaman.
Kış amansızdır.
Mevsimler biteviye
Kara/denizde gelecek pazarlanır

Kardeşi kardeşe pusu kurandır,
Bu yüzden dağ dorukları hep dumanlıdır.
Bir eşkiya türküsüdür daim söylenen
Umutlar,acılar hatta sevdalar
Kara /denizde yarına ısmarlanır.

Yüzlerce yıldır devam eder aynı hikaye
Umutlar palazlanır aşına beye
Defalarca göçtü gibi turnalar
Defalarca vurulduğu gibi tavşanlar
Kara/denizde talanlar kamçılanır.

Alnında ter, hayattır,
Az kişi bilse dahi toprağı
Toprak emek,emek varlıktır.
Sevgilere dönük değil yüzü
Hala egemenleri hoyrattır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56053/kara-deniz-e.html>

ÖZ TETİKLENİR

Sevda ateşi değil yüreklerde köz
Yaylım yaylım pusu dinler mi söz
Bu işi akıl da zorlanır çözmede
Bir hain tetik düşer, can evine volkan
Dayanır mı tetiklenir bin türlü öz.

Ucu çakalın elinde bir sürü ip
Çıkılır vicdanlar lal olmadan sahip
Tohum olmak üzere toprağa düşüp
Hanesinde düşen yığidin arkasına ağdın
En içlisi söylenir, tetiklenir bin türlü öz.

Yoktur seni beni el kalkıyorsa ekmeğe
Fidanı biçme uymaz hiç bir gayeye
Siyaset,ekonomi,geri kalmışlık niye
Kardeşliğin naraları atılırken ortalığa
Darmadağın olur ,tetiklenir bin türlü öz.

Dün on beş .yarın sayı kaç,önemi var mı?
Her sayıda derin yaralar, dermanı var mı?
Suyun başı kimin,silahın sahibi ortada mı?
Şehit safları tutulurken gün be gün
Dualara sarılır bir yan, tetiklenir bin türlü öz.

Geçmiş geleceğe aynadır bilmese de iradeler
Korkum yok , kalleslik kardeşliği zedeler
Arttıkça kin ve nefret ortak gelecek gider
Binlerce aile ,binlerce körpe dal sürgünde
Kaygılar artar, sinsice tetiklenir bin türlü öz.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56743/oz-tetiklenir.html>

KAYBOLUR GİDER (I)

Sesi gelir medeniyetler ötesinden
Kitap kitap ,defter defter yazılıdır.
Tohumlar başak ,çizgiler minyatür
Sevdasız ruhlarda kaybolur gider.

El eder , vakitli vakitsiz ,gel diye
Cami cami,saray saray yazılıdır
Ebrular renk, toprak çini,yazma nakış
Liyakatsiz ruhlarda kaybolur gider.

Gecesinde hilali,gündüzünde kan rengi
Bilinir aslı, yoktur dünyada dengi.
Kopup gelmiş Asya'dan buğday teni
Ufaksuz ruhlarda kaybolur gider

Bahçesinde gül , bülbül:Aslı ve Keremdir.
Burcunda tüter alamet:Sancak ve bayraktır.
Halı dokur tezgahta:Nakış ve düğüm kahırdır.
İdraksiz ruhlarda kaybolur gider.

Mevsimler zemheridir dört bir yandan
Fırtınalar eser bir o yandan, bir bu yandan
Koca çınar gövdesi sarsılır rüzgarından
Köksüz ruhlarda savrulur gider.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/58290/kaybolur-gider-i.html>

YARLAR AÇILIR (I)

Gece yarısı
Takvimin değiştiği vakittir
Hakkari'de
Başka bir güne doğru
Uyurken huzurlu evlerinde
Milyonlar
Gecenin hayrından
Sabahın şerri derdi eskiler
Gecenin tam ortası
Bekliden aynı saatlerde
Bir ananın şahdamarı
Bir sevgilinin yüreği
Tetik seslerini duya gibi
Kabardı
Yastığında kokusu
Rüyasında gülüşü
Özlediği eşi
Söndü görüyordu güneşi

II

Ezansız dağlarda kuşlar
Baykuş sesleriyle irkildi
Ürktü gün ışığı bekleyen
Sonbahar çiçekleri
Kirli botlar geçti üstünden
Otlar utandı, toprak iğrendi
İzansız akıl, vicdansızdı yürekler.

Bir yar düşe toprağa,
Yarlar açılır,
Anada ,babada.
Bir yara açılır,
Tam sevdanın ortasında
Yar savrulur düşer.
Sarılır
Yetim çocuklara .

Hakkari dağlarında
Çiğ düşer yediverenlere.
Bedeni anıtlaşırken gözyaşlarında
Ruhu yer bulur arşı alada
Hakkari dağlarında.

Sevdam büyür,
Sevdana karışır
Bayrağa sarılacak bedeninde
Daha ötesini bilirim de
Korkarım
Yarlar açılır doğudan batıya

III

Bu kaçınıcı ondur, olmaz olası
On beşinci saat
Henüz kesinleşmedi sayısı
Birin binler olduğu,
Birin binlere doğduğu,
Yok önemi sayıların

Lakin
Duyarlı yürekte kalmaz sebat.

21 10 2007
Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59393/yarlar-acilir-i.html>

GABAR, CUDİ VE ÖTESİ (II)

IV

Çeyrek asır yürekte sızdır,
Asala biter ,bunlar izidir.
Emperyalizm kindar,
Cehalet vahşi
Milyonlarca yürek aynı çarpar.
Bir kurşun, tepeden havan
Uzaktan kumandalı mayın
Emeli karanlık,hayın mı hayın?
İnsandır insanın kurdu
Yaşanan ortak aş a kıyımdır.

V

Gözlerde yaş kana dursa,
Bilinen tüm dualarda adları,
Fatihalarla, Ayet el Kürsilerle
Ateştir izi düştüğü yerde
Yangındır tutuşur özde
Beddua okunsa bile sözle
Yaralar milletçe sarılmaya dursa.

VI

Sandık görevidir Halk Oyalaması var,
Arada bakılır televizyona,
Siyasetçi konuşur,
Yorumcular iş başına,
Bir yanda analist,
Öbür tarafta stratejist,
Analar, elleri böğründe,
Babanın tırnakları saçında,
Gen kız nişanlısına dövünür,
Taze gelin bürünür yasa.

Bu kaçınıcıdır,
Ne gün sona erer matem?
Aklı selim davetidir
Gözüm başım üstüne derim.
Derim de içimde bir yer kanar
En azından ekrandakilere buğzederim.

VI

Şehidin anne ve babası
Hatta kız kardeşi ve birkaç akrabası
Bizi de alın der askere
Kaç ay sonra çıkarıldı tezkere.
Çözümün yoktur seni beni,
Benimdir vadisi, dağı ,tepesi,
Gabar,Cudi ,daha da ötesi
Önce gönülde ,fikirde birlik,
Sonra yapılır seferberlik
Zaten Mehmet dolu yiğitlik
Aymaz olsa da üçü beşi
Ayla hilalin dibinde olalım derim.

SİNAN YILMAZ

[

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/59522/gabar-cudi-ve-otesi-ii.html>

Soru? (1)

Kime sorsam “Rab”lık iddiasıdır gizli gerçek
Utanmasa kuldan lidere secde edilecek
Hükmün aslı varken görüntü hep zaildi hani
Hukuk ve adalet tek kişiyle mi özdeşecek.?

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60726/soru-1.html>

DAR GELİYOR

Planlamalar günü kurtarma üstüne
Şansın adı dönmüş konjüktüre
Bahtı açık, sevinçli kahpeler
Ülkeme istenmeyen zar geliyor

Sandım açılacak kapı tarih gülecek
Yeni bir fetih ruhu bedeni dolduracak
Borç bini aşmış, yıkar ortalığı tafralar
Bu aldanişı kabullenmek zor geliyor

Böyle gitmez devran eser rüzgar
Tozu kalmaz, destek kerhen der
Vakit geçmeden olsun , duada eller
Mevsim kışa durmuş kar geliyor

Nasıl çizilmiş gönüllere hudut
Neye el atsan önünü kaplar bulut
Ortak sevda da buluşur gönüller
Giyilen urba bedene dar geliyor

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/60893/dar-geliyor.html>

KAYBOLUP GİTMEZ (II)

İzi kalsın diye medeniyetler ötesine
Destanları yazılı ,bengü taşa kazılıdır.
Tohum başak ,başak tarla hükmü
Kocamandır çınar. dallara ,yapraklara
Okundukça sevdıyla kaybolup gitmez.

Seslerine kulak verir, gitmeye hazır
Camisinde,sarayında,kümbetinde
Ebrular dirilir,çiniler canlanır
Yeniden hayat versin diye sanata
Yorumlandıkça sevdıyla kaybolup gitmez.

Gece gündüz içindedir, tükenmez hilali
Duyar Asya ovalarında kılıç seslerini
Yaşatır hem Alp Arslan'ı hem :Habeşli Bilal'i
Dokunması muhtemel binlerce kumaşa
Nakışlandıkça sevdıyla kaybolup gitmez.

Bahçesi tarumar, burcu darmadağın
İradeler zayıf,ortalığa hakim yığın
Zemheri fırtınaları,soğuk rüzgarlar
Kökü derinlerde asırlık davalara
Adandıkça sevdıyla kaybolup gitmez.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/63096/kaybolup-gitmez-ii.html>

AYDIN GÜNDEMİ

Gündemi çabuk değişir ,aleme gökkuşuğı salar
İri dizilmiş af haberleri ,salyası kuduz akar
İçi çürümüş belli, tırnakları sinesine batar
Şarap yudumladım sanır oysa diş etinden kan damlar

Papyon yok boynunda , piyon başkalarının oyununda.
Sanırsın allame-i cihandır, gerçek kimin umrunda
Dizi çürümüş belli,duramaz kendi ayaklarında
Şerbet yudumladım sanır,oysa diş etinden irin damlar.

Vicdan kabullenmez her gün başka yalan, riyadır hepten
Tezler uçuşur havada, sözle uzaklaşır hedeften
Fikri çürümüş belli, inkarları mahrumdur sebepten
Kaynağa daldım sanır,oysa dudağından katran damlar.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67572/aydin-gundemi.html>

GÜN VE DÜŞLER

Uzak düşlere sar bedeni
Biteviye tekrarı anlamsız hayatın
Varılmaz noktalara yor kendini
Bırak savrulsun biraz bedenin.

Dün ,düşler vardı
Dün ,düşler vardı
Dün ,düşlere yağdı
Gün, kabuslara yaradı.

Uzak diyarlara sar bedeni
Biteviye doyması anlamsız tenin
Erilmez doruklara kar kendini
Bırak kavrulsun biraz yüreğin.

Dün, ufuklar vardı.
Dün ,ufuklar vardı.
Dün ,ufuklara yağdı.
Gün, hüsranlara yaradı.

Uzak düşler ,uzak diyarın
Biteviye ıradı anlamı hayatın
Gün ,kabusa yar olsa da
Yarınlar düşünüyür kurmada sevdaanın .

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/69564/gun-ve-dusler.html>

SOBELEME

Bir yangın yeri ya da ,
Bir orman hiç değil gönlün
Bir kıraç toprak parçası ya da
Vadiler, tepeler, mağaralar dolu
El değmedik coğrafya değil gönlün

Bir tereddütlü an ya da
Bir vazgeçme hiç değil vaktin
Bir nefret salgını , kindarlık ya da
Öfkeler , sevgiler, kandırmalar dolu

Saydım kaç vakte kadar
Saydım gözlerimi yumup
Saydım ahde , akde uyup
Son sözdür söylenen , gözüm açık
Önüm ardım, sağım solum sobe

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/70236/sobeleme.html>

YARINA GİDER

Tanrıçalar iner mitlerden
Destanlardan süzülür,
Tanrı ve yarı tanrılar
Bir güç gösterisidir
Savrulur
Dünden,
Bu güne
Ve yarına.

Su döker masallardan
Çeşme başında periler.
Cinler ve devler
Elma kapma yarışındalar.
Anlatılır
Dünden,
Bu güne
Ve yarına.

Deli Dumrul şapka çıkarır
Çağdaşı olamayan
Çağ dışı aldatmalara
Bir hile düzenidir
Taşınır
Dünden,
Bu güne
Ve yarına.

Bir roman kahramanı
Elleri çamur içinde
Dehşeti yaşar gözleri
Ortak bir kurgudur
Yaşatılır
Dünden,
Bu güne
Ve yarına.

Biz kurduk bu hayal aynasını
Gölgeleri olduk oyunun.
Kral çıplak sesleri yükselir,
Yankısı vurmaz perdelere.
Süre gider
Dünden,
Bu güne
Ve yarına.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/71462/yarina-gider.html>

ÇEVRE SORUNU

Bazısı dimdik,kocaman dalları
Tevazudan bihaber geçer dağı
Meyvesi yoktur belli eder tavrı
Kavak,tozun çekilmez senin.

Kimi zayıf,cılız eğer dalları
Güç gördü, öpmeye hazır elleri
İradesi yok belli eder tavrı
Söğüt ,pozun çekilmez senin

Kimi köknar,kimi ladin adları
İşe yara gövdesi ,kabukları
Reçinesi yok belli eder tavrı
Çamdır,közün çekilmez senin

Sırrı görünür şiiirde ağacın
Kula kulluk değil doğuş amacın,
Çıkar zedelese de asil aslın
Şeref/sen özün çekilmez senin

Aslı topraktır ağaç ve insanın
Yönü yoktur rüzgarda salınanın
Gelen ağam,giden paşam diyenin
Döner/sen sözün çekilmez senin

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72883/cevre-sorunu.html>

SİNEME BATAR (I)

Taylar koşar bayır aşağı
Kaşgar sırtlarından
Su kaynağı
Dere boyundadır.
Genleri kamçılanır
Duramaz yerinde
Toynakları sineme batar.

Kıl çadırda soluklanır
Ulağı hakanın
Nefes nefesedir
Atının yeleleri gibi
Islaktır bedeni
Bir nara yankılanır dağda
At kamçılanır
Tırnakları sineme batar.

Yurt edinirken çamlı dağları
Asya'dan kopan çığ
Kararken toprağı
Geçmiş ve gelecekle birlikte
Erkek ve gür bir ses :
Ezani Muhammedi okur
Yankısı sineme batar.

Dandanakan sonrasıdır,
Savrulur havada deli rüzgarlar
Sefer eyler Malazgirt'te melekler
Toprağı karan her belde
Kılcal damarları şişer ,
Helal kazanç tohuma durur,
Kazması sineme batar.

Bir minyatür işlenir seramiğe,
Toprak can bulur fırında.
Çifte su verilir yeniden çeliğe
Kılıç kınından çıkar
Bağdaş kurulur rahleye
İçte kopar fırtına
Damlası sineme batar.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73204/sineme-batar-i.html>

SİNEME BATAR (II)

Sema, cezbedir Konya 'da
Dergahta neyler inler.
Şarkılar duyulur Nedim devrinden
Saray kubbeleri çınlar.
Ertuğrul otağından Osman Bey
Edebalı'ya uçar
Rüyası sineme batar.

Sadaka taşı kurulur İstanbul'da
Hayallerin süslendiği çağda
Fatih kadı huzurunda kıyamda
Terazi yalnız Allah katına
Tartılır eş görerek insan
Okkası bir yanda
Dirhemi sineme batar.

Asmalara altın bırakan ordu
Evet,Senin aslın buydu .
Kıyamette ağaç dik derken Hadis
İlk emri yaratanın: Oku
Bir harfin kırk yıl bedeli
El yazması satırlarda sözleri
Harfleri sineme batar.

Selimiye'yi aydınlatır kandiller
Sinan'ın dehasını tesciller tarih.
Ayasofya'da mazi donar
Köprüler kurulur iki cihana
Ahşap işlerken ustası
Kitabı çevreler nakkaşı
Mürekkebi akar Altaylardan
Ebrusu sineme batar.

Viyana'ya uzanır kolum
Üçüncü bin yıldır bilinir özüm
Hala destanlar anlatılır
Masallarda yine ben varım.
Bitmeyen hikayenin adı olur Manas
Türküler söylenir bir uçtan bir uca
Notası sineme batar.

Sonra şarkılar hicran makamına döner ,
Akıncılar boynu bükük,
Yeniçeri mahzun,dağınık
Kavalalı Kütahya'da
İngiliz ve Fransız ortak
Çağları aydınlatan ateş söner
Galata bankerleri iştahlı
Bir metin düzenlenir
İmzası sineme batar.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73416/sineme-batar-ii.html>

SİNEME BATAR (III)

Söğüt'ten uzanır iklim Edirne'ye
Topkapı'dan salınır Dolmabahçe'ye
Yıldız sarayında uçuşur
Beethoven'den sonatlar.
Parmakları dolaşır şehzadenin
Ağır Fransız kumaşı sallanır
Ahenginde müziğin
İthal piyano başında
Divan-ı Hümayun masada
Narin parmakları gezinir Evladı-ı Fatihan'ın
Tuşları sineme batar .

Boğaz'da çarpar yüreğime sert rüzgarlar
İçimde dalgalanır hüznün
Bir karıncalanma kılcal damarımda
İstanbul'da bahriyeli İngiliz askerleri
Yunan İzmir'de dağılır salyası
Doğuda Yecüc ve Mecücler
Güneyde Fransız ve İtalyan süngüleri
Harem-i ismetine yolculuk başlar
Yollar sineme batar.

Kurtuluşu yazan kalem neylesin
Efsane doludur bu kısım
Kadının çocuk çıplak, sırtında
Mermi sarılı battaniye
Nemlenmesin diye umutlar
Sakarya ,Kocatepe'de dualar
Sarışın ,mavi gözlü dev
Daha nice büyük adamlar.
Türküsunü yazmakta
Ölümüne gecelerin şafağında
Zaferle bitecek destanın
Kürsüde hitabını dillendirir
Onuncu yılında cumhuriyetin
Sesi sineme batar.

Boynu bükük
Mazlum milletlere ışıktı aydınlığımız
Emperyalizme hem ilk, hem büyük
Dur demekti kararlılığımız.
Geldikleri gibi gittiler
Ön ayak oldu mücadelemiz.
Bir şahlandı
Yer gök şahit pir şahlandı
Kımızı zeminde beyaz
Yeniden özgür ay ve hilalimiz.
Eğimi sineme batar.

Niye ben değilim ilk üçte dünyada
Neyim eksik ?
Ne bulamadım aradım da ?
Adalet mi,sevgi mi,barış ve kardeşlik mi?
Akıl mı eksik ,bilim mi,toprak mı verimsiz
İnsan mı zayıf,kültür mü cılız
Ya da yönetenler mi beceriksiz
Daha bir sürü neden ,niçin zihnimde
Yetmez bana biçilen rol, ben bu muyum?
Soruları sineme batar.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/73875/sineme-batar-iii.html>

ERİTİLDİ KELİMELER

Eritildi kelimelerin içi
Dil ağacında yalnızım şimdi
Kök sağlam elbet ,dal kuvvetli
Yaprakların yön arar şimdi

Bereket yağmur,rahmetti adı
Salıverdik hep bizim olan tadı
Adaletle taraf olmazdı kadı
Karar yazmaya yol arar şimdi

Direnmeye kalmadı gerek
Onuncu köy niye ülkemde seyrek
Sonra vicdanı sızlayacak
Kıvırmaya mazeret arar şimdi

Sen saçını yelle,biraz dağıt
Yakmazlar nasılsa ardına ağıt
Yüzün çok kıymetli,kendin avut
"İmaj "vermeye" jöle" ara şimdi

Sinan Yılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/74081/eritildi-kelimeler.html>

ADAK GİBİ

Ayna saflığında
Gökte yıldız
Balkona uzanan deniz
Göz bebeğine
Sığınan akisler gibiydik.

Ne yaşandıysa
Geçmişe ait
İnadına inat.
Albümler kenarında hayatın
Terk edilen fotoğraflarda
Yalnızlığı demler gibiydik.

Bitmedi
Mevsimler ardı ardına
Kıvrımları sevdanın
Sancıları depreştirirken
Saman kağıdı sayfada
Hecelere damlar gibiydik.

Ne yaşanacaksa
Geleceğe dair
Adına anıttır.
Söz, düğüm içinde insanın
Bir şarkı sözü,
Bir türkü bestesi,
Bir elbise rengi,
Çiçek adı kimi,
Çağrıştırır türlü türlü.

Bitmeyecek umudu yarının
Daha öte ıssız,
Daha öte sessiz,
Daha öte renksiz
Hepsini kucaklamanın
Aşkını duyan adaklar gibiydik.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/75873/adak-gibi.html>

TAKVİM

İğneli fiçidir zaman
Bir Hindu olur uzak coğrafyada
Ateşe uzanır ayakları
Yanar /Yanmaz.

Bir yapak düşer,
Durgundur hayatın ritmi
Bir erkek rahmete aç,
Bir adın sokağa düşer
Yıl devrilir
Anlar ya da anlamaz

Paslı sürgüdür zaman
Ahşap evin eski kilidi olur mazide
Anahtara uzanır elleri
Açar / Açmaz .

Çocuk kalbidir zaman
Ak sakallı ,tonton bir adam hayalde
Bacasından düşürecek hediyeleri
Uyanır yarı uyku delisi
Bulur ya da bulamaz.

Kaç kullanımlıktır zaman
Ya da asılı yaprağı duvarda
Sayfa sayfa eksilen
Kaç kullanımı var hala ömrün
Taktime ilişir gönlü
Tarih geriye
Alınır /Alınamaz.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76650/takvim.html>

AR KOKAR

Kan kokar,
Sırtımda dolaşan
Keten dokuma ilif

Yüz görümlülüğüdür
Gözlerinde aydınlık.

Şimşir dalı
Kaşık sallanırken
Tencereden dökülen
Arpa yarmalı çorbaya.
Çocukluk düşleri karışır ,
Coğrafyana dair anlatıma.

Yer sofrasıdır akşamlar
Bütün hüznler dökülür
Aç ,yarı çıplak ve muhtaç yüzler
Dam kapalı olsa da rüzgar
Ahşaptan içeri sızır ,sinsidir.
Musluk yoktur evde ,
Bakır sürahidir susuzluk
İçi dolu çaresizlik

İçime batar
Topukları yamalı
Koyun yünü çorap.

Yüz görümlülüğüdür
Gözlerinde gelecek.

Ne keten ilif kaldı güne
Ne de şimşir dalı kaşık
Köy değirmenlerinin öğüttüğü
Arpa yarmasından eser yok.
Bir hatıraları simgelerin
Vitrin süsü bakır kazan.
Siyah beyaz fotoğrafta mazi
Köy evinin duvarında
Elinde mısır gülü ve sen.

İki kıtanın ayrımıdır sözlerin,
Ben hala sırtımda keten dokuma
Ayağımda yamalı yün çorap
Yer sofralarında Anadolu'nun
Aç ,yarı çıplak ve muhtaç yüzlerini
Tükenmiş düşlemedeyim.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/76982/ar-kokar.html>

SAF SAF

Kainat bir zerrede yoğunlaşır
Yıldızlar küme ,ay berraklaşır
Gün döner ,gece ışıkla oynaşır
Zihin kavrayamaz bakar saf saf

Ağaç kavuğundan fırlar baykuş,
Yarasalar için karanlıkta cümbüş
Sabahın habercisidir ahenkli ötüş
İnsan anlayamaz izler saf saf

Tohum saçılır toprağa ürün diye
Hayvan mesaide,çiçek tozlarınsın gaye
Dal meyveye donanır sana hediye
İnsana hizmet , o bakar saf saf

Ademden bu yana gelin kaynana
Kız anaya,erkek özenir babaya
Duvağında çiçek,avucunda kına
Kurulan yeni ocağa koşar saf saf

Kimi post kavgasında dergahın
Kimi dost kavgasında makamın
Sirtında taşıdığı fani dünyanın
Bir avuç toprağına adanır saf saf

Kurdum sanır bozulan dengeyi
Niyeti doldurmak aslında heybeyi
Kalbur üstü pozunda çağırır heyheyi
Adam sayar kendini saf saf

Kaynağı bozuk suyun, yavandır
Dağıt bol kepçe sonu hüsrandır
Sende öncekilere usma yalandır
Güce secde eder, akar, saf saf

Fazilet binlerce yıllık kazanç
Ona ermede gösterme usanç
Kendi çalar ,kendi söyler
Hane halkı muhtar sayar saf saf

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/77929/saf-saf.html>

SAYIM VAR

II Murat dönemidir tarih
Bayramiler olurlar vergiden muaf
Herkes olmuştur Hacı Bayram'a mürit
Tez ulaşır sultana haber
Gelirler düşer
Yöneticiler olur ifrit.

Haber salınır durum anlatılarak Veli hazretlerine
Öğrenilsin gerçek sayı istenir.
Hacı Bayram dardadır,
Dostlarını öğrenmek için oyun kurgular.
"Gelsin benim olan müridim,
Allah aşkına kurban edeceğim."
Herkes şaşkın, herkes ürkek,telaşlı
Kalabalıktan dalar çadıra genç biri
Kan akar dışarı
Etraftakiler panik kaçışmakta
Veli hazretleri aklını oynattı saymakta.
Sadece bir kadın daha girer çadıra
Ara ki insan kala meydanda

...
Hacı bayram-ı Veli bildirir sultana
Bir er, bir de hatun kişi mürittir vergiden muaf ola

...
Bir tespittir on beşinci asırdan kalma
Yaşadıklarıyla Hacı Bayram-ı Veli
Şüphesiz o da bilmektedir
Kendinden önce yaşamış Nasrettin Hoca
Ve onun da kaderi
Timur hazretlerinin huzurunda
Daha fazla isteriz ,bir fil az geldi .

...
Çağlar değişse de insan
Doğrudan ziyade peşinde çıkarın
II.Murat gibi gerçeği sormalı
-Sizin sayınız kaç?
Hacı Bayram gibi cevaplamalı
-Özü ve sözü aynı bir kaç.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/78181/sayim-var.html>

ÜFÜRMELELER

Hazır cevaptır alicenapları
Kerli felli doludur cenahları
Bilmediği yok tehirden farzları
Tozudur her renkten üfürmeleri

Kaygısı olmaz adaletten yana
Anlatır ballandıra ballandıra
Bir iyiliğine bin ek katmasa
Azıtır her türden üfürmeleri

Sinegogda İbranicedir nesli
Son Yemekte dökülür incileri
Niyet okur yaranmak istediği
Acıtır her telden üfürmeleri

Bilirim heyhat kem söz yakışır mı?
Hüsnü niyete kibir bulaşır mı?
Vicdan tartar,buna insaf denir mi?
Artır günahattan üfürmeleri

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79129/ufurmeler.html>

MÜHRÜ SEVDA

Gün
Ülkemin üzerine
Doğdu
Gün doğusundan
Batısına kadar

Toprak
Suya kandı
Ağaçlar yemişe
Kuzeyinden
Güneyine kadar.

Sarmaşıklar
Yedi renge büründü
Ana renk ara renk
Kırmızı beyazla vuslata
Maviydi umutlar gök kadar.

Önce
Şimdi
Ve sonra
Kıtayı aşan sular
Bin yılları aşan
Binlerce yıl öteye taşan
Mührü Süleyman derlerdi eskiler
Zamana mührü sevdanın nerde?

SİNAN YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/79615/muhru-sevda.html>

ÖRDEK AVI

Kral için zevktir ördek avı...
Arada bir toplar adamlarını
Arzı endam ederler av yerine.

Hizmetkarlar memurdur çevredeki ördekleri
Kışkırtıp kralın önüne getirmeye.
Sultan teper mi fırsatı .
Kazlara basıyor kurşunu...
Ama hep karavana...

Her atıştan sonra da dönüp
Soruyor yanındaki dalkavuğa?
-Vurdum mu, vurdum mu?
Hayır, diyor dalkavuk; majesteleri,
Yine zavallı ördeğin hayatını
Bağışlayarak gösterdiler alicenaplığı!

Krallık devridir, maaş alır dalkavuk
En becerikli,en yetenekli baş dalkavuk
Demokrasi yeni krallar üretmede her an
O kadar çok ki ördek bir o kadar sultanlık
Kral sayısını onlarca kez katlar dalkavuk

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/81454/ordek-avi.html>

ZAMAN DARALIR

İlmeği boynuna geçmede
Sevdanın.
Sen ister arzuların
İsterse kinlerin
Adamı ol.

Tarihin önünde
Aklın.
Sehpanın dibinde
Gövden.
Tekrarlanan aynı hikayedir
Sen ister bilginin
İsterse irfanın
Adamı ol.

Pencereler uçuruma ,
Sabahlar akşama
Bakar.
Sen ister iradeli
İster düşkün adam ol.
Artık fark etmez.
Çünkü;
Başka gözlerin
Esiridir düşlerin.

Başkasına gider söz,
Yaralanır ,sızlar için.
Başkasına bağlanır öz
Yürekte derinleşir sancın.

İlmeği boynunda
Sevdanın
Ne çıkacak fallar,
Ne de hicran dolu şarkılar
İnsanı oyalar
İlmeği boynunda
Sevdanın
Zaman daralmaktadır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82156/zaman-daralir.html>

GELMEZ SANIR

Uzakta
Göğün altında düşlerin
Kakülünde ya da perçeminde
Tırnakların batar sinesine
Diş izleri bedeninde
Siner gölgesi
Karışır hülyana
Misafirindir.
Bir hayal oyununda
Bitmez sanır nefesi.

Uzakta
Ufka yakın düşlerin
Kavuşma ve ayrılıkların
Acı ya da sevgilerin
Alt alta sıralanır
Sonuçta kalır eldesi
Eklenir zarar hanesine
Hesabındır.
Bir hayal oyununda
Gelmez sanır alacaklısı.

Uzakta
Saydığın olmaz için
Mevsimlerin izi
Yüreğinde bir yara
Tuz basılmış sancularına
Sarar ,
Kavrur
Kaderindir.
Bir hayal oyununda
Perde sahne ortasında kapanır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/82994/gelmez-sanir.html>

DURMA YETER

Üç cümle üst üste başın dik,tonlama tamam
Söyleyemiyorsan çek git ,durma ,yeter
Sevda tarlalarında ekili tohum uç verir
İlle de nadasa bırakıyorsan git ,durma yeter!

Rehin kaldı hayaller ,duygu kağıda takıldı
Yoruldu meydana gelen,türkü yarıda kaldı
Dağlar ,taşlar doğuşu gebe, o rüzgara saldı
Hazır umuda taze kan vermiyorsan durma yeter!

Sözüm var senden yana,içim burkula burkula
Ana yüreği taşıyan kadına,erdemli ak sakala
Yanağı gamzeli kıza,destanlarla kavrulana
Eskinin kutlu seferlerine çıkmıyorsan durma yeter!

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85147/durma-yeter.html>

KAR

Kar
Beyaz değil
Zifir karasıdır rengin
Evde odunu, kömürü
Yoksa fakirin.

Kar
Pamuk değil
Cıvadır yolları saran cismin
Ekmek davasında
Donmuşsa motoru kamyonun

Kar
Saflığın temizliğin değil
Zulmün adıdır varlığın
Altyapı bataklığında
Tahliye kanalı yoksa belediyenin

Kar
Sen bilirsin işini
Derdi yoklar için yağdığını
Umurunda değildir
Fakirin uşmesi,
Kamyonun yolda kalması
Ne de altyapısız belediye
Ya da simit satan ocuk

Kar
Sen yağasın
Kartal kaya'da, Uludağ'da
Erciyes ve Palandöken'de
Yıldızlı otellerde bayram eder birileri
Öbür yanda
Çok kaldı mı diye gün sayar bahara.

Kar
Rengin geek değil
Beyaz esaret olur mu hiç?
akallar bu sebepten mi iner köye
Yollar uzanmaz şehre, çareye
Rengin gerçek değil
Beyaz bu kadar faklılaştırır mı manzarayı
Yıldızlı otellere müşteri yağdırır tadın
Yoksul çoğunluğa işkencedir adın

...
ŐİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/85755/kar.html>

KILDEN HEYKEL

Kilden şatoları olacak beyimin
Ben duvar işçisiyim
Alnım ter,şükran içimde
Çamuru sağlam yoğuracağım.

Kilden testileri olacak beyimin
Ben seramik ustasıyım
Ellerim toprak içimde
Kenarlarına sırma çekeceğim.

Kilden heykelleri olacak beyimin
Ben heykel ustasıyım
Bütün inanmalar içimde
O tapacak ben güleceğim

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86049/kilden-heykel.html>

KARDEŐLİĐİMİZE

Dağlara adır kurmaya azmetmiŐ yolda birileri
Kllenen kr ateşleri harlama gayesi
Kar yađmıŐ tepenin buz kaplı sinesi
Eskiden paylaŐımdı oban ateşi
Şimdi akıtır irini
Bilir kaĥpeliđi
Tanık galaksi
Ey binlerce yılın kardeşliği
Silkin,doğrul,savrul dipdiri

Kar yağar, kavak dalında yıldız mülteci
Arar ocaklarda bebe gülümseyişi
Yağar kar,yamaçta parlar akrep gözleri
Kıskacında can ezilir.
Postalları tezek içinde
Ezilir kardelen taneleri
Kar yağar ,kırağısı donatır içimi
Bütün mağaralar duysa aynı sesi
Ey binlerce yılın kardeşliği
Silkin savur üzerindeki kiri

Kurulan çadırın yok direği
Ortak geçmişin bu mu gereği
İnsan paylaşır emeği ekmeği
Yreklerde iz bulan deli öfkeyi
Bu coğrafyanın tanıdık kederi
Habil'in katili lanetli Kabil'i
Bahar gelir, büyütür menekŐeyi
Biz biliriz üretirken ezilmeyi
Tüketirken yaŐadıđımız ileyi
Bütün mağaralar duysa aynı sesi
Ey binlerce yılın kardeşliği
Silkin, savur üzerindeki kini

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86923/kardesligimize.html>

AYRILIK

Ayrılık
Kılcal damarların
Kan biriktirip toplardamara
Kalbe ulaşamamasıdır

Her defasında
Binlerce felçli hücre kalır .

Ayrılık
İndirimsiz kesilen cezadır
Yaşadıkça ve yaşlandıkça
Ya derinde kök salar ,kızlenir

Veya zor akla gelir
Mazide belirsiz sızı bırakır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/87719/ayrilik.html>

YARINA

Örölür kaderi gibi çocuğun
Islak teller,bakılır aynaya
Ruh derin değildir benzer vahaya
Adı umuttur kurguların
Hep diri kalsın diye yarına

Bezenir gülüşü çocuğun
Duvarda halıya,şiiirde mısraya
Karşı durmaz ,yol verir doğaya
Hep diri kalır diye yarına

Islak teller zülfündür çocuğum
Parmaklar,dileri tarağın,düzen arar
Dağ dorukları yorar,döner ovaya
Adı caymaktır pişmanlığın
Hep diri kalır yarına.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/88528/yarina.html>

YASTIĞA DEĞER

Soğuk rüzgarını severim
Bağın
Dağın
Harmanın hasat vakti
Ve onlardır özlemim.

Üşütür iliklerimi
Bağın derilmeyen gülü
Sevgiye aç
Dağ,kendine
bile sürgülü
Yola yordama muhtaç
Ve harmanda hasat vakti
Haksız paylaşım derdim.

Yastığa değer başım
Düne
Güne
Yarına ne düşünürse
Kıyısı gece
Gece is içinde
Fikrim pas
Duygum köz içinde
Yastığa dar gelir başım.

Itır kokan imbatları olsun
Denizin
Yediveren gülü döşesin
Bağın
Yağla duruşlu kekik taşısın
Dağın
Nasırlı ellerin harman yerinde
Hakkını alsın
Heyhat olmaz düşteyim.

Bu yüzden kavgadayım
Dün
Bugün
Ve yarın.
Kıyısı gece
Gece is içinde
Fikrim pas
Duygum köz içinde
Yastığa dar gelir başım

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/89631/yastiga-deger.html>

HÜZÜN

Umudun tarlası
Ana rahmidir
Göz yaşı
Hoş gelişlere karışır

Hüzün
Gayrı meşru kardeşidir
Saadetin

Ne sahiplenen olur
Arzulu
Ne onsuz yaşayabilen.

Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/90130/huzun.html>

YAR VEYA YAREN

Aldanırım,
Dokunduğun pencerededir
Elinin teri
Gözlerinin nemi
Karışmıştır
Kokuna.

Bilirim
Acıdır bekleyiş
Bir yanın boşluk
Bir taraf ateş
Uğurladığın erin
Yar
Veya
Yarendir.

Sanırım
Kapı açılacak
İçimde ürperti
Telaş
Tadında
Kelimeler tutuk
Açılır içe kapı
Dışa örtük.

Açılır kapı
Sözü yakar
Ezeli rahmetin
Göz bebeği
Lav püskürür
Şehit oldu diye
Övünürken bir yan
Bir tarafa kezzap sızar

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92786/yar-veya-yaren.html>

YOKTUNUZ

İçimde
İçli haykırışlar
Duvarlarda yankılanır
Sesim karşılık beklerken
Aradım , yanımda yoksunuz.

Dilimde
Namuslu kelimeler
Damardan sızar damlalar
Parlak cama yuvalanır
Benzim rengini kaybederken
Aradım , yanımda yoksunuz.

Yüzümde
Pişmanlık dolu
Söz verilen yarınlar
Düşler kırık, hesap verilirken
Bilirim sözde çoktunuz
Aradım, yanımda yoksunuz.

Sözümde
Her koyunu
Kendi bacağından asarlar
Darağaçları kurdum ıhlamurdan
Astım bedenimi ,bilmediniz
Geçti zamanı gelseniz de
Aradım, yanımda yoksunuz.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/93824/yoktunuz.html>

GİT ARTIK

Git artık
Seni taşıdıkça sırtımda
Bedenim daha da yorgundur,
Artık git
Durma akşamımda.

Vazgeçtim tezlerimden artık
Kurşun askerlere yenildim say
Ve say ki burçlarımda
Her sabah beyaz bayrak dalgalanacak.
Yeter ki git artık.

Israrım yok ter kokan
Sıradan işçiliklerine ömrün
Ben fildişi kulemde
Kozalarımı kendime öreceğim
En azından gölgen olmayacak
Yeter ki git artık.

Ne parmağımda yüzük,
Ne kiralık bir konak,
Ne de taksitleri kredinin
Ben yalnızlığa sürgünüm
Anlaman değil kaygım
Yeter ki git artık.

Kalırsan yıkılır, dağılır hisarlarım
Ben savunmasız, ben savrulurum
Bir oda döşenmiş yüreğim
Sancaklarımı çıkarmışım kösler vurmada
Yanımda olman değil davam
Beni bana bırak yeter.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/95284/git-artik.html>

ÜÇ KİŞİDİR İNSAN

İnsan
Aslında üç kişidir
Bir bedene sahip üç ayrı kimlik

Biri herkesin bildiği kadardır.
Görünendir çünkü öyle gösterir sahibi.
Doğar, yaşar, acıkır, susar, sever, nefret eder,
Çalışır, çay içer, akşamları dizi izler ve ölür.
Herkes gibi yani.

Diğeri herkesin bilmedikleridir
Kime açmayı dilerse onunla paylaşır
Güvenmek diler, sadakat bekler.
Paylaşmaya değer görünen arar.
Hiç olmazsa yazıverir,
Kilitli deftere
Özeldir yani.

Ve aslında üçüncü kişidir asıl olan
Çoğu zaman
Hep varlığını hissettirir
Hiç göstermez yüzünü
Sahibinin bile haberi yoktur
Olan bitenden
İçerdedir üçüncü kişi
Sahibinin bulmasını bekler

Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/96874/uc-kisidir-insan.html>

KERAMET

İki tepede iki farkı dergah
Biri tıka basa dolu diğesinde birkaç mürid ve şeyh
Rekabet ezeli olsa gerek nefsi aşmayanlar için
Böyle yaşanmış olay müritler şeyhinden keramet bekler
Böylece şakirt artacak şen şakrak olacaktır dergah
Şeyh hazretleri bilir kuru kalabalık ile kalite farkını
Bir iki nasihat eder ama bakar olacağı yok
Bir musibet bin nasihatten evla hükmünce
Göstermeye karar verir kerametini .

Caddeye çıkılır pir önde az sayıda mürit takipte
Mübarek adam geçekten keramet sahibidir
Besmele ile tükürdüğü herkes şifa görür,
Topal yürümeye,kör görmeye başlar.

Çevrede duymayan kalmaz şeyhin gücünü
Kalabalıklar yığılmada günbegün
Artık dergah olur ana-baba günü
Ama maneviyat çökmektedir anbean
Çağırır müritleri
Halden memnun olmadığını anlatır
Sonra da çözümü gösterir.

Müritlerine kestirdiği koyunun
İşkembesini boşaltmadan bağlatır sırtına
Karışır kalabalığa
Sıcak dehşet...
Sırtındakiler başlar kokmaya
Üstelik Şeyh hareket ettikçe
Zart zurt sesleri dolar ortalığa
Bu manzara karşısında
Tükrüğün etkisiyle gelenler başlar dağılmaya
Yine biz bize kalırlar şeyhleriyle az sayıda mürit.

Hala mübarek adamın verdiği dersi anlamayan biri:
“-Ya şeyhim bir keramet buyursanız” der
Ve her defasında aynı cevabı alır:
-Evlatlarım!
Unutmayın ki
Aklınızda kalacak darbı meseldir bu
“Tükürükle gelen
O..... gider.”

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97521/keramet.html>

ÜÇ VAKTE KADAR

Üç vakte kadar
Kederin vakti
Salıncağında hayatın
Git –gel, uyu –uyan ve uyar
Herkes taşır cesedini

Üç vakte kadar
Cemre düşer
Gölgesinde güneşin
Büyü-büyült, düş-kalk ve kaldır
Herkes bilir cellâdını

Üç vakte kadar
Bağır mayın döşeli
Sıratında hayatın
Artı-eksi, haram-helal
Herkes verir hesabı

Üç vakte kadar
Üç bahar geçse
Kursağında güller toprağın
Dünyadan taşır izleri
İN- çık, üzül-sev ve sevindir
Kader belirler nasılsa
Vuslatı meçhul yolunu.

Üç vakte kadar
Doğmayacak güneşi
Kırpıkların okşasa bari
Cesedin cellâdını
Hesap kâr yolunu
Üç vakte yetirse bari

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97743/uc-vakte-kadar.html>

GÜNDÖNÜMÜ

Gündönümleri var ömrün
Mukaddes sancılarla terleyen
Acısı yağmur
Şakaklarında kadının
Ve düğümlenir kundağın
Ortak paydası olursun sevincin.

Gündönümleri var ömrün
Sen hatırlayamazsın
Uykusuzluğunu ananın
İlk emekleme,
İlk adım,
İlk söz,
Kendi ayakların üzerinde dursan bile
Üzerine titrer hala bir çift göz.

Gündönümleri var ömrün
Dağ sarmaşıkları gibi
Kaya diplerinde serpilene
Umutlara alışık
Yenilgilerle karışık
İlk sevda acılarıyla bulaşık.

Ömrün gündönümleri var
Bir ırmak akışına benzer
Bir damla suya muhtaç anları var
Köpüklerinin coştığı an var
Dalgasının kıyıyı dövdüğü
Bir bardakta durulduğu an var.

Gündönümleri var ömrün
Sevdiklerinle bir ömür
Yaşama tutkusu gibi.
Araba, yat, kat, makam, güç gibi

Bütün gündönümleri ömrün
Karabasanlara gebe
Sahip olduklarını kaybetme gibi
Karabasanları var ömrün
Bölünüp yitme gibi,
Kimliği kaybetme gibi,
Öksüz ve köksüz,

Ve karabasanı var ömrün
Bir gündönümü vakti
Feryatların içinde sessiz
Aydınlığın ortasında ışısız
Yeni doğuşa gider gibi.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/99574/gundonumu.html>

BELLİDİR

Utandır kelimeler çaresizliğinde insanın
Yasını tutar mı kalem tükenmişliğin
Sızıp kalan düşlere bir yığın sitemin
Resmi gözümün ferinde bellidir.

Usanır cümleler bitişinde insanın
Pasını siler mi parmak şakağın
Akıp giden mevsime, birçok zaafın
Cismi alnımın terinde bellidir

Sancılanır konular yorgunluğunda insanın
Sözünü sınırlar mı çağrışımlar kelimelerin
Düşüp ardına amansız aramaların
Tekrarı binlerin teminde bellidir

Yardır, diller konukluğunda insanın
Saçını tarar mı ekler zarafetin
Yitip telleri arasında ömrün
Yarinsız sözlerin, feminde bellidir

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100992/bellidir.html>

TAYLAR İNER RÜYAMA I

(ÖNCE)

“Tahta iskemlenin eski hasırında
Dededen kalma işlemeli rahle
Hayber Cengini okurum
Demir kapı sarsılır yerinden
Kale düşer, açılır
Dört yöne dört kapı “

Çocuk benliğim arar dulda
Saklambaç oyununda
Zülfikar bir yere
Kalkanı bir yere düşer
Gün karışır geceye
Hz Ali ruhuma siner
Yalnız akşamında sayvanın
Gökte hilal yüzüme düşer.

Türkmen tayları toplanır doruğa
Ahalteke ile şahin yarışı
İnler odada menkıbenin nefesi
Sana tahtımı, sen de bana atını
Kanatları kocaman atlar
Doruktan doludizgin
Su içmek için
İner rüyalarım
Tabiri, baht gerçekleşir.

Sinan YILMAZ
(Devam edecek ...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102109/taylar-iner-ruyama-i.html>

TAYLAR İNER RÜYAMA (II)

(SONRA)

Doğum günleri geldi ardı sıra
Şavkından uzakta ocağın
Arttı yaşım dertlerle
Oysa saklamamıştım
Ahdim olduğunu
Yunduğum temiz dereler
Simgeni kazıdığım ağaçlar şahit

Artık çevresinde yokum sanki hilalin
Haritasını değiştireceklermiş doğunun
Giderken suçluyum
Yeni bir kavramın peşinde
Suçluyum elbet
Salınırken gel geç hevesinde

Kırk adımda kırklara karışan hülyam
Çekişmelerin ortasında mahzun
Milyon kere ertelemenin
Çekmekte ucuz kahrını
Oysa benim sevdam
Anam sütü kadar helal
Yayla suyu gibi berrak
Dağ çiçeği kadar özgün
Duvak gibi ak
Öze barınak

Kanatları kocaman atlar
Vadilerden doludizgin
Kanatlanmak için
Koşar rüyalarım
Huysuzum,sabırsızım,gönülde sızım
Yeniden yükselsin diye yıldızım

(Devam edecek) Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102656/taylar-iner-ruyama-ii.html>

TAYLAR İNER RÜYAMA (III)

(Şimdi)

Ter kokan akşamında
Avucumda kiri günün
Aynadan ürker vicdanım
Saklanırım tüllere

Nehirler içime sızar
Okyanuslar gözümde dalga
Yüzümde kasırga izleri
Çocukluğuma iner düşler
Kör kuyularına sığınırım
Kor yüklü mısralarına
Yitik geçmişin

Bahar bekleyen sürgün gibiyim
Üşümüş bir yanım
Yüzüm döndükçe batıya
Göz ışığa hasret
Sırtımı dönmüşüm doğuya
Omzumda kocaman güneş
İçimde hala bitmez kasvet

Heybem omzumda
Ürkek taylar gibi baht
Atlar dörtnala
Açıp kanatları erecekler dört bir yana.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103038/taylar-iner-ruyama-iii.html>

CİBİLLİYET

Vaktiyle iki adam anlaşamazlar bir konuda
Biri der cibilliyet mühim
Diğeri tutturmuş illa da terbiye derim
İş çözümsüz, bulaşmışlar inada

Terbiye asıl diyen çağırılmış sonunda
Yer ve gün bildiriyorum
Tezimi gör, herkese kanıtlayacağım
Sen de inanacaksın bu durumda

Meraklılar meclisi toplantıda
Günü, saati gelmiş söylenen yere
Birinci şahıs görünmüş tepsiyle
Kuyruk sallayan kedi yanında

Çay bardağı dolu tepside
Kedi ikrama başlar misafirlere
Bu nasıl iş, ne biçim terbiye
Hayranlık hâkimdir gözlerde

Kedi çay sunmaktadır etrafa
Sıra gelir cibilliyeti savunan adama
Adam önceden hazırlıklıdır olacağına
Başlar cebini yoklamaya

Bizimki bakar kedi tam önünde
Bir kutu çıkarır hazır açmaya
Kutu içindeki fare başlar kaçmaya
Durur mu kedi, uçmuş peşinde

Darmadağın çaylar, bardaklar
Tezi kanıtlanınca dile gelmiş beriki
Ne kadar terbiye etsen
Kedi fareyi görmesin
Cibilliyet olmayınca peşinden gider

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/103467/cibilliyet.html>

HESAPLAŞMA

Her kaçışında kendi içime
Bütün geceleri kâbusa çevirdim
Gün doğsa da evrenime
Güneşi karaya bağladım.

Sensizliği düşlediğim her an
Yitirdi bütün ana renkler tonunu
Kayboldu aşın ve işin tadı
Uçsuz vadilere yuvarlandı bedenim
Yüreğimi çaresizlikle dağıladım.

Sesler yükseldi geceye, güne
Haykırışlar hale, düne
Yalın kılıç süvari Ötüken'den Domaniç'e
Harfler yükseldi boğazımda düğümlü
Elif duruşlu, be simgeli
"Ey insanlar !
Yarın sizden soracaklar beni"
Utaç içinde ellerim kirli
Toprak seccadeyi alnıma sürdüm.

Uzaktı yolum, diz çöktüm
Kabarır gönlüm, nem dolar gözüm
Nehirler beni çağırır,
Dalgalar damarlarımı döver
Eksik kaldı bütün türküler
İçimde bir yer, kanar
Ezel ve ebedi anar; ağlarım.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/104988/hesaplasma.html>

ŞİİR VAKTİ

Şiir, sade suydu
Bulaştı dilime
Önce bulutlar vardı gökte
Sonra rahmet
Sözler
Ahirde vakti
Zülfünün bükümüne sağdı
Üşüdü
Heceler
Dediler ayrılık şafak vakti.

Şiir, sade yoldu
Takıldı ayağıma
Önce dağlar vardı
Sonra ova
Sözler
Ahirde zamanı
Göz ucu bakışlarına sağdı
Titredi
Ekler
Dediler sevdaya düşme vakti.

Şiir, sade mevsimdi
Bahardı yüreğime
Pencerelere koku salan
Sonra yaz'dı
Sözler
Ahirde son baharı
İfrit yalnızlıklarında sağdı.
Kar düştü
Kurgular hayata dair
Dediler sondur göç vakti.

Şiir, ülke gibi ilkeydi
Kandı dolaşan damarımda
Hayata değer katan
Sonra dizeydi
Ömrü sıralayan
Sözler düştü geleceğe
Dava kadar büyümedi harfler
Bir patlama öncesi cümleler
Olmazlara çağları sağdı
Tetik düştü
Gözlerim kül kaplı
Dediler fatiha okuma vakti.

Sinan YILMAZ
[

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/106412/siir-vakti.html>

ASKIDA DÜŞLER

Astı düşlerini
Azade sokaklara
Tütün müptelası adam
İhlamur ağacı
Terk etmiş kokusunu
Dönüşmüş kasmağa.

Yaktı notlarını
Altı çizili yazılara
Ek yapmaya müptela adam
Satılıktı bütün düşler
Züleyha'nın gözleri bile
Utaç içinde
Yusuf girer zindanlara.

Bir sela dökülür kurşun gibi minareden
Dip not olur asılanlara, yakılanlara
Şiir aslını arayana yol gösterir
Sürün
Burnun sürtünsün toprakta
Diz çök
Kalk ve bak
İhlamur ağacı izin vermez tütüne
Astığın düşler
Yusuf'un aydınlık hülyalarıdır
İhanet etmez
Yırtıktır sırtında gömleği.

Vurdu alnının ortasından
Kan fışkırmadı
Altı çiziliydi satırların
Satırlar kızarmadı utaçtan
Gözlerinin altında mor halkalar

Bir sela sesine karışır minareden
Toprakla kavuşması bedenin
İhlamur kokar cenaze evi
Dürülür defteri bütün sorguların
Rahmet dilerken öteye
Âdemoğlu yücelmeye
Âdemoğlunu yüceltmeye
Şiir rehberlik eder.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/107206/askida-dusler.html>

SAFLIK BENİMİKİ

Sen tetik düşüren
Ben katil olurum.

Beyazlar her sabah
Ayaklanır sana
Bana günah
Kurşun bilyelerden

Maviler her ikindi
Düşer yoluna
Bana bahtsız akşam
Gece siyahından

Sen bensiz düş kuran
Ben düşüveren olurum.

Akıllanacak değilim belli
Saflik benimki

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108014/saflik-benimki.html>

DÜŞÜNDEYİM

Ürkek tavşanların peşindedir çocukluğum
Kekik kokan temmuz sonlarında
Karşı dağdan aşan sisin
Yol bilmeze çevirdiği
Şimdi kayıplar düşünüyüm.

En çok armut kurusunu severdim
Bayılırdım at kılıyla kuş avlamaya
Çamur değirmeninde papatya
Paramparça olur, aykırı izlere
Parlak ışık düşünüyüm.

Fındık çotanaklarına doğardı umutlar
Don kavurmaz, sis dağıtmazsa
Dula ve beddualar birbirine karışır
Adı yazılı mart kıranın uğursuza
Batılarda hak düşünüyüm

Şimdi karanlık çocukluğa çıkan yollar
Künyem kabardı sayfa adedinde
Ateş yaktı, sel alıp götürmede
Bahçede solgun çiçekler
Mevsimce yaz düşünüyüm

Koynumda hasretler sakladım
Şakılar hüzzam makamı
Türküler bilmez ağıttan gayrı
Yıldızlar donuk, bulut çiğ saklı
Parlak gök düşünüyüm

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/108815/dusundeyim.html>

ÇIĞLIK BESTESİ

Bestesidir çığlık, güftesi insanın
Ney üflenir, mızrap dokunmaz mı tele?
Gönlü varsa engini olmaz mı ruhun?
Vakte sorgu nafîle, bağlı tercihe
Faydası yoktur Őikâyetin feleğe

Sorun değerini taşımak insanın
Taş oyulur, kalem alınmaz mı ele?
Vicdan varsa, hayâsı olmaz mı kulun?
Gayrısına isyan boş, bak suretine
Katkısı olmaz Őikâyetin feleğe

Sevda yüzünden çıldırması insanın
Göz dalgındır, rüzgâr dokunmaz mı güle?
Aşk yoksa yazık değil mi dile?
Başkası anlamaz dönüver kendine
Devası değil Őikâyetin feleğe.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/109362/ciglik-bestesi.html>

YUSUF HİKAYESİ I

Her kapı aralığında asılı nazarlık
Maviye çalar renkler
Bir gardiyan sesi ürpertir
Aydınlıkları
Umudu
Ve özgürlüğü

Çözülür bağı
Mavi boncuk ipliğinden
Düşer yere
Yusuf kuyuda
Kuyu Yusuf'ta
Nazarlığa uzanır
Dokunur elleri
Yiter mavisini
Akı kaybolur.

Değirmen taşı büyüklüğünde
Sorumluluk
Dokur tezgâhı
Kurtuluşun merdivenini salar
Yusuf'a uzatır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/110165/yusuf-hikayesi-i.html>

YUSUF HİKAYESİ II

Yusuf karanlığında kuyunun
Gök maviliğini özler
Kerem gibi yanar düşleri
Duvarını yıkma diler hasreti
Doğacak şafağı bekler.

Mühleti sınırsız sabrın
Eyüp olur
Bekler azıksız yarını
İçi alev
Suyu yakar
Masumiyete kanıt vicdanı
Susar
Dil kovanında ağı
Şeytanın var olduğu
Karanlığa meyletmesin diye

Susar
Yusuf karanlığında kuyunun
Dirheme satılır düşleri
Kenan olur
Bütün vadileri çağın
Bir Yusuf hikâyesi bekler
Üçler yediler kırklar
Yusuf'ta kendini bulur.

Ve ıssız bir göl kenarında
Bir nilüfer yetişir
Yusuf kuyusundan beslenen
Yeşil yaprağıyla
Sararan umutlarına
Beyaz, bembeyaz bir gelecek kurar.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/111514/yusuf-hikayesi-ii.html>

AR YARINA

Gün batımlarında yorgun bedene
Öner akşamı
Aydınlığını içinde ara bahtın
Aitse başkasına hayallerin
Döner akşamı

Vukuatlı kelimeleri
Sal geceme
Sabıka kayıtlı, İkametgâh belgeli
Misafiriye gönlün
Al geceme

Dil volkan içimde lavları
Kazan kaldırır.
Kopuk kökünden bekler avı
Sarışın aşüfte kurmuş tuzacı
Azan kaldırır.

Kimlik bunalımıdır manzaralar
Sar yarına
Biz kalmaz yarına, gönülsüz ağalar
Ateş yakılmadık selamsız dağlar
Mirası tüketme azabı
Ar yarına

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/112623/ar-yarina.html>

MİLLİ GELİR İ

Dün okudum gazeteyi
Almadı beynim müjdeyi
Sen bilirsin iyisini
Yorumlarsın diye yazdım

Şu bizim milli geliri
Okuyup uçtum haberi
Yıllardır çektik özlemi
Yorumlarsın diye yazdım.

Oldum kenarın zengini
Yokladım sonra cebimi
Duvara çarptım fesimi
Öfkem sussun diye yazdım.

Sanki aldatırlar beni
Boşuna okumadın ilmi
İktisat mı, siyaset mi?
Bilgilisin diye sordum.

Bir gecede aldım sanki
Kalkınmadan nasibimi
Hafifler yüküm değil mi?
Cevaplarsın diye yazdım.

Şahit tuttum vicdanını
Doldurur mu cüzdanı mı?
Yoksa haberler yalan mı?
Yorumlarsın diye yazdım

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/113893/milli-gelir-i.html>

BEKLEME ODASI

Bekleme odasıydı gözlerin
Elinde kirli bir liste
En sonundaydı adım
Tahammülüm olmadı hiç
Vazgeçtim sabırdan
Sildirdim adımı kadından.

Acıları tazeydi
Yitip gidecek anıların
Bir düğüm gibiydi
Göbek bağını andıran
Vazgeçtim
Kopardım bütün organlarımı.

En iyi sabrı
Acılarında kavuran
En keskin hatları
Sildim derken genine işleyen
Kopardığı bütün organları
Geleceğe tohum eden bilir

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/114851/bekleme-odasi.html>

BU ŐEHİR YENİDEN KURULMALI

Ya bu Őehir yeniden kurulmalı
Tüketilmemiş yarınlara
Olmadan hazine garantili borcu
Koca Őehir büyütsün umudu
Ya da ben bu Őehirden gitmeliyim.

Bu Őehir yeniden kurulmalı
Işığını kör vakitlere saklama ey zaman
Haykırışında yansın sokak lambaların
Ve kurulmadan yardım çadırı
Ya da ben gitmeliyim bu Őehirden.

Bütün masumiyetinde caddeleri
Her mevsim kilitli parkesi
Farklı renklere ihale edilmeden
Ya bu Őehir değişmeli tepeden tırnağa
Ya da ben gitmeliyim bu Őehirden.

Kirli badanalı, imarsız evleri
Park yerine dönmüş kaldırımları
Üstelik insana sürekle avları
Ya bu Őehir günahattan arınmalı
Ya da ben gitmeliyim bu Őehirden.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/115935/bu-sehir-yeniden-kurulmali.html>

KATLİME

Savurdu kasırgası
Günün modasıydı
Anı yaşa
Kelebek gibi ömrü insanın
Bir fosil atığı yüreğim
Hala gelecek kaygısı

Açıktan süzer gölgemi
Zaman nice dir
Ateşler yakılmaz olmuş
Doruklarında dağın
Harlanır umudum
Küllerinden doğası.

Açılır pencerem
Yüzü asık şehre
Ürpertir vakti gelmez düşleri
Kimsesizliğim.
Hüzzam şarkılar fısıldar
Sonsuz ahenk faslı

Kalabalık umarsız katlime bigâne
Yastığım boş
Yatağım döner buza
Kırmızı karanfil ille de fatiha
Masum sevgilerden geriye
Yalnızca :Hüvel baki

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/116557/katlime.html>

YUNUS'A

İncisin,
Dalgıcım yeter mi nefesim
Amâ olsun nefsim.

Yağmursun,
Susuzum kanar mı dudağım
Cemrene muhtacım.

Enkaz yığını ruhlar
Helal satırlarda
Seni arar
Sana meftun
Sabra mihli değil yürek

“Bana sevdan gerek”

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/117709/yunus-a.html>

BİLAL'İN ÇAĞRISI

Bir ezan sesidir kulağıma
Derinden süzülen
Habeşli Bilal dilinden
Bilal saflığında

Bir şerbet tadımı kâsedem
Kaside lezzeti
İmsak vaktine
Dudaklarda kalan

Hilal burcundan doğar
Sahur aydınlığı
Bilal'in çağrısına
Boz bulanık seller kıvrır

Gül koklayanlar
Ezan sesine
Kaside lezzetine
Bir rüyaya meftun düştüler.

II

Bilal saflığı zehirdir dilde
Bir tadın torpilden
Bir yudum adam kayırmadan
Devşirilir dünyalıklar

Bilal saflığı perde dile
İhale yamyamlığı
Dönmüş üst değere
Bir listede değilse adı girer öbür listeye

Bilal saflığında yok yetim hakkı
Kuduz itler gibi talan işi
Hak gasp eder kan damlar dışı
Gün bugündür kapıver bahşişi

Toplanır zekât, sadaka birikir havuza
Birazı muhtaca
Birazı teşkilata
Çoğunluğu Allah adına(!) dükkâna.

Yok bu değil okunan Ezanın sesi
O ses ruhun temizliği yeniden dirilişi
Siz şeytana karşı olup şeytanı ruhu sayanlar
Bilal ar duyar tükürmezdi yine de yüzünüze

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/118905/bilal-in-cagrisi.html>

RUHUN KEZZABI

Ruhum
Arzuların arenasında
Kapıları açık
Aslanlarını beklemekte insanlık

Salyası vebalı çakallar
Tenimden alır hırsını
Akbabalar kaldırır artığını
Demokrasi adına yok edilir erdemler

Ucuz siyaset,
Kuduz ihtiras,
Kör ve kaypak heves
İndirimli mağaza kuyrukları
Çılgınca birbirini ezenler

Bir iftira kampanyası gıybetin adı
Konsüller kurulu her köşe başı
Din alınır ,din satılır
Gül alıp gül satarken mazi.
Karanlık dehlizlerde yiter özü.

Ruhum
Kendi kezzabına kazan taşırken
Nasıl insan olduklarını söyler
Tiryakını menfaat tezgâhında kaybedenler.

Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/127892/ruhun-kezzabi.html>

SANA DAİR

Sana
Kasıklarında akşamı doğuran sancıları bıraktım
Vedanın aslında yoktu başka maksadı
Sen uyanınca bile farkına varmadın gerçeğin.

Sana
Korkulu yarınlara dair hayaletler bıraktım
Kaçmanın aslında yoktu başka izahı
Sen vehimleriyle yaşarken bile duymadın.

Sana
Adı saklı umutlar bırakmadım
Yalana dolana bulaşır diye tadı
Sen ikliminde kendini var ederken hevesinle
Ben terk etmenin kurşundan acısını sırtlandım

Sana
Bana ve ÷lkeme
Hatta yarınlarımıza bakir miraslar
Kaçtığım her bakışında solgun yüzüm
Dün harmanında yetim, bugün kimsesizim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/128168/sana-dair.html>

ANAHTAR

Kilit:
Bir mucizedir dünyada varlığı
Diyar diyar gezersin
Taşıyıp dur darlığı.

Kapı:
Aslında kocaman bir hanedir
Türlü açılışı var gönlün
Bütün yıldızlar geçer içinden.

Eşik:
Adımını attığın yerdir
Bazen uçurum veya gül bahçesi
Kaderin tercihindedir.

Pencere:
Daima içeri açılır
Çerçevesi kadardır açısı
Işığı dışardan alır

Anahtar:
Kilitli kapı, sevgi eşikte durur
Kilitli coğrafyamız, pencere dardadır
Yeniden açılmaya diller anahtar özdedir.

Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129406/anahtar.html>

ZAMAN ÇEKİMLİ

Bir yudum su dökülür
Avuçlarıma
Mevsim bahar değil
Temmuz sıcağı
Nerden düştü bu damlalar

Bir yıldız saçığı geceydi vakit
Saçlarında şafaktı akşam
Islak ellerim
Saçların şafaktı.

Kim anlar hayatı
Mevsimsiz yarınlara koşarken
Gelecek zamanlı mektuba
Şimdiki zaman çekimli fiiller
Fiiller zaman çekimli
Zaman çekimli
Nemli gözlerin

Döne döne doğmaz gün
Sabah olmaz
Yana yana
Avucumda bir yudum su
Terkedilmişliğin sızısında dudak
İçilmez
Kana kana

Ruhsatsızdır
Yazılması suç mısraların
Senden bu tarafa
Tarafsızca sana
Bir heceleşem sesini
Davam kadar çok değilsin
Devam kadar az
Kader süregelir
Çiçekler ıslak avuçlarımda
Mısralar anlatmaz yangını
Talan talan
Yalan yalan
Ebedi olan ve edebi olan
Tek odur kalan.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/129992/zaman-cekimli.html>

GAMMAZ

GAMMAZ

Sakladım bütün yıldızları
Avuçlarımda
Ellerim ısıll ısıll
Gözlerim çakmak çakmak
Bütün karanlığı yıldızda akladım.
Hasedinden çatladı koca sema
Gök gürlledi
Şimşekler birbiri ardında
Bütün bulutlar çözdü saçını
Önce iki damla yağmur
Avucumdaki yıldızlara
Yerlerini gammazladılar

Sema bulanık,
Avuçlarım boş
Yüksekte saklı aydınlık
Yıldızımı koruyamadım .

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/130313/gammaz.html>

BİR KEMİK AT

Mevlana yanında bir talebesi
Dolaşmaya çıkarlar mahalleyi
Yol kenarında değişik haller
Talebe üstadına seslenir:
Ne güzel kardeşlik örneği

Birkaç köpek cadde kenarında
Kucak kucağa, sarmaş dolaş
Ne gam var uykuda ne telaş
Mevlana'dan izah beklenir
Keşke insan da diye serzeniş

Mevlana, çağları aydınlatan bilge
Görür, bilinende görünmeyeni
Manzaradan çıkarmıştır ibreti
Talebesine vermek için tarihi dersi
Der "Bir kemik at, gör gerisini"

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/131406/bir-kemik-at.html>

BEKLEYİŞ

Hüzün gözlerinde dağlar baharı
Kaç kurtul deyişine aldırılmaz
Sevda gelir apansız
Çeker seni de mevsimsiz saraları
Baharda sayrılanır yüzün.

Dudak kıvrımlarında önce belli belirsiz öfke
Sonra kaynar kazanlar içinde
Kumsalın bütün kızgın kumları göğsüne
Savruldukça acıtır bedeni
Koca şehirde bütünüyle terkedilmiş hanelerin.

Sevişlerin kandırırdı bütün baharı
Şimdi hem sen yoksun, bahar da sensiz anlamsız
Tenhalarda gün batımları renksiz ve ıssız
İsmarlama hayatlara takılsa da aklım
Gözümde izi var kirpiklerinin

En çok güvercinler sevinir halime
Her bekleyiše bir tabak bulgur feda
Değirmen taşı olur bekleyiş
Çeker seni de oluğundan içeri
Baharda ufalanır tanelerin.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/132910/bekleyis.html>

ÇİMPE KALESİ

Bizans sendelemektedir
İçte sürerken taht kavgası
Kuşatmıştır Edirne'yi
Bulgar ve Sırp kuvveti
Orhan'a ulaşır Kantakuzen talebi
Harekete geçer Süleyman Paşa
Dağıtır Bulgar'ı Sırp 'ı
Ve Bizans kurtulur

Kantakuzen mesuttu
Orhan Bey'e minneti sundu
Çimpe Kalesini
Süleyman'a hediye verdi.

Kral bilseydi Osmanlı'nın rüyasını
Hiç verir miydi kalesini
Bugün kalesini feda edenin
Yarın kellesini vereceğini

Diyetidir zayıfın Çimpe Kalesi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/133483/cimpe-kalesi.html>

SÜRGÜN VERİR

Sürgün verir
Mevsimlere aldırılmaz duyular
Sil ezberlerini zamanın,

Sırları var hayatın.

Sürgün verir
Dar geçitleri vaktin
Sazlığında toprak ve su boğar

Surları var hayatın.

Sürgün verir
Olmadık ihtiraslara kalbin
Ardına kadar açılmaz, kapı aralanır

Zorları var hayatın.

Sürgün verir
Hayal aynasına çıkar erler
Bir koşu başlar yakın fetihler
Tutuşur ihtirası arzunun

Korları var hayatın

Sürgün verir
Yücelere seyran çağrısı
Çatlayacak gibi sinesi
Doluşur meltemi ötenin

Sonları var hayatın.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134143/surgun-verir.html>

ANAYURDU ÇOCUKLUĞUMDUR HÜZNÜN

Anayurdu çocukluğumdur
Sıla kokan ayrılıkların
Bahar kucağıdır katışıksız hasretlerin
Ardından habercisi sonbahar rüzgarları
Hep gebe kalırdı hüznün
Hüzne gebe kalırdı güzün

Önce hasadı biterdi toprağın
Harmanda hasada sığmayan içtenlikler
Satılanlar haraç mezat
Seneye sayılır arta kalanlar
Bir denge apar topar sığardı hüznün
Hüzne gebe kalırdı güzün

Anayurdu çocukluğumdur
Sılada olmanın huzuru
Gurbetin kahrı her yıl tekrarlanan
Sayılı günün tez bittiği
Son günlerde sağılır hüznün
Hüzne gebe kalır güzün.

Çocukluğumun anayurtları
Pekmez kokardı duttan,elmadan
Kurutulmuş armut kokusu cebimde
Annemin hikayeleri,babamın hatıraları
Ertelerdi katlanan ayrılık demlerini
Elle tutulur ,kelimelerle ötelenirdi hüznün
Bütün hüznülere gebe kalsa da güzün.

Şimdi gurbette
Gurbette şimdi ne dostlukların derinliği
Ne de ayrılıkların koyuluğu yok sanki
Bir tipi gibi ,bir isteri nöbeti gibi
Bazen gelir hatıralar titretir can kafesini
Karabaşın havlamasına karışır hüznün

Bütün ömre sığacak doğumlara hazır güzün
Ölmüslere dualarla azcık olsun dağılır hüznün

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134367/anayurdu-cocuklugumdur-huznun.html>

MÜREKKEBİ KURUMAZ ALDATMALARIN

Mürekkebi kurumayan
Kan damlası satırlar
Kin üretir
Tan tüketir
Sonra yıldızlaR demokrasiden

Mürekkebi kurumayan
İrin damlası satırlar
Vebal üretir
Cennet tüketir
Sonra yıldızlar en imanlısından

Mürekkebi kurumayan
Bir inatla bin hesaplaşma
Zan üretir
Birlik tüketir
Sonra yıldızlar en ciddi insan hakkından

Satırlar arşive kalkar hesapsız
Kelime satır olur
Kelime silah olur haznede mermi
Yıkar bütün ar duvarlarını
Mayın kelimedir
Bomba aynı hece
Kimi gündüz yağar
Kimi iner gece

Bütün kelimeler yeniden dirilmeli
Mürekkebi berrak kalemlerden
Kin tüketen
Tan üreten
Paylaşan ülkeyle

Bütün kelimeler arınmalı
Özünde bu toprağın yoksa helalleri
Vebal tüketen
Cennet üreten
Paylaşan evrenle

Ne parmak sayısınca demokrasi
Ne yalnızca benim milli irade
Üstelik kayıt ve şartı olmayan
Kardeşinin nefsinde olabildiğin gün aksi
Bütün yıldızları iner aldatmanın
Bütün kandilleri söner sahnenin

Aynada alını açık
Yalnız Allah'a hesap verebilir saflığında
Bahtı kavi âdemoğlunun
Öteye kelimeleri kadar
Hatta ondan öte eylemleri gider .

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/134742/murekkebi-kurumaz-aldatmalarin.html>

ANAMIN SORULARI

“Zemheride doğdun
Sabah vaktiydi arttı sancım
Ne doktor ne ebe
Ne bileyim öyle geldin”

Yetmişini çoktan aştı, hala taze hatıraları
Sırtında fındık çuvalı,kucağında kundağı
Terden göle dönmüş bedeni
Anlatır yokuştan harmana tırmandığını

“Elde yoktu avuçta yok
Ev bitmemiş, vurdu mu soğuk
Esmeye görsün rüzgar
Kar dolardı ortalık”

Saçlarında zemheri renkleri böyle anlatır annem
Sonlaması oldun der ailenin
Kara kışa döşenmiş kaderleri ırakta tutmak için
Çok çalıştık diye eklerdi ben ve baban.

Gök yüzünün daim puslu olduğu
Zemherileri bitmedi ömrün

Ne anamın türküleri kaldı yaşayan
Ne zemheri kelimesinin manasını doğru bilen
Ne de yokuşa tırmanmaya adanmış fındık işçiliği

Ne annem dert etmişti Berlin’in neden ikiye ayrıldığını
Ne de onun annesi Hiroşima’ya atılan bombayı
Uğrayamadı saf hayatlara dünya dertleri
Özünde doğayla giriştiği kavgayı
Hayırlı ve helal bitirmekten gayrı.

Bir Adem ,Havva nesliydiler
Rüyalarını süsledi belki Musa’nın asası
Elbette hakkıyla bildiler leyle-i kadirleri
Ve onların hayatlarına
Emperyalizm kol kanat germemiş
Küresel sermaye değildi üst değer
Varsa yoksa alın teri varsa yoksa yakınlık Allah’a

Kayıtsızda değil yaşananlara bilmese de perde arkasını
Topraklar neden sürülmüyor diye sorar arada
Hayvan sürülerine ne oldu hastalık mı var yaylada
Ben tanımıyorum hiçbirini ama gidiyoruz sandığa
Annemin derdidir hala askerin ,polisin şehid edilmesi
Ayıp der hem insanın hem de mebusun küfrü, iftirası
Hepimiz kardeşiz der inatla dayanır imanına
Beddua etmeye varmaz dili salar Allah’a

Onlar şanslı değildi bizim kadar yoktu bilgi belki
Bu nesil soruları cevaplamadan nasıl kurar geleceği
Onlar zemheride berrak bir aydınlığı yaşadılar belki
Bizler misk kokan baharlarda yaşıyoruz zemherileri

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137476/anamin-sorulari.html>

KIRLI ŐİR

Helal yuvalarda büyüdü çoğu
Ya da öyle bildik biz
Evin direği olacakken
Kendini pazarladı
Cinsiyet değiştirdi erkeğimiz

Az bilen
Hemcinsinde doyurur teni kadın
Adı lezbiyen

Kükürt kokan odalarda
Yılanlardan korumak için çocuklarını
Saydılar paralarını
Yalanlardan koruyamadılar

Aşağı saydılar düşleri
Yasakladılar
Anlatamadı,kudurdu öfkeden
Kükürt soludular
İçleri kükürt doldu

Daha on sekizinde bile değil
Üvey babadan hamile biri
Bin beş yüz liraya çıkarmış pazara
Diğeri borç karşılığı satıyor İrem'i
Öbür tarafta yangına dönmüş yüreği
Aileye kutu içinde verir bebeği
O kadar çok ki ülkemde örnekleri
Göz ameliyatına niyet alınıyor kadının rahmi

Aşağılık
Aşağı
Astılar derilerini yüzüp
Sonra uyudular pervasızca
Veya "namus "cinayeti işlediler arsızca.

Edep,
Erdem
Düştü yere
Sormalı nerde yerin?
Hangi renge sığınmalı
Ahvali bu milletin
Kirlendi gökkuşağında bütün renklerin.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/137735/kirli-siir.html>

HAYAT DEDIĞİN

Hayat bazen bulanık su
Önüne kattığını sürüp götürüyor
Arsızın teki

Hayat bazen durgun su
Önünde duranlar seyrediyor
Deyimdeki gibi

Hayat bazen berrak bir ırmak
Kaynağına güvenenler
Gerçeği haykırmaya devam ediyor.

Hayat kimine kocaman göl
Doğdun tesadüf, yaşadın ömür
Işık tükenir , damla düşer
Herkes gibi sıran geldi: Öl

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138074/hayat-dedigin.html>

BİR MEMUR MASALI

Az gider, uz gider masalsı hayatı
Dereden tepeden, düzden geçer gider
Aldım sanırsın on beşinde maaşı
Kira, fatura, taksit cüzdan boş gider

Çeyrek asır geçti, dere, tepe aynı
Bir ömür insan çeker mi bu zilleti
Çoğu gitti yakında hak vaki olur
Peşin kaldırsalar musallada bari.

İsyan etmez garip, çoğu iyi bilir
Burda bitmez hesap görülür ahiri

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138372/bir-memur-masali.html>

AYBALAYA

Aybala ,
Temiz yüreğinde ocuğum
Henüz başlamamış sancı
Avucunda saklı yarına
Dağ iekleri topla.

Aybala,
Belli adresleri ocuğum
Kimliğini unutma
Bulut yağacak gözlerine
Çiğ düşecek saçlarına bilirim
Kirli pazarlıklarına hayatın
Erik iekleri sakla

Aybala,
Kısaltıp akşamları ocuğum
Gl takıp saçlarına
Sevdalara yavan adım
Yaban iekleri topla.

Aybala,
Dört mevsim sayma ocuğum,
Aklını ezberler eler
Nur sanırsın aydınlık ellerinde
Buharlaşıp gider
Ks vakti başlar mrn
Itir kokan baharlar sakla

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/138636/aybalaya.html>

KADIN HAKLARI

Kim döktü sokağın ortasına
Bize ait değil kelimeler
Abuk sabuk kılıklı adamlar
Abur cubur atıştırdılar hemen

Kimi birinci sınıf otellerden geldi
Kimi varoşların hazine malı zenginleri
Kimi acube elbiseli
Kimi acuze suratlı
Yaydılar ortaya pankartları
Ana konu kadın hakları

Akşam sefalarını da ezdiler
Açelyasını da söktüler sokağın
Oysa çok severdi kadınlar
Teraslarından hanımeli sarkan
Ihlamur kokan caddeleri de
Kentsel dönüşüme aktardılar.

Kimi beş yıldızlı otellerin karidesli yemeklerinde doydu
Kimi helal niyetle toplanan haram sofralar kurdu
Kimi fonlandıkça ablaklaştı yüzü
Kimi satın alındığını da bilmedi.
Kültürel dönüşüme odaklandılar.

Semt pazarlarında köylü kadınlar
Kınalı ellerinde saydılar bozuk paraları
Hipermarket gölgesinde
Düşleri çarçur edildi.
Yoksulluk, çaresizlik ve kimsesizliklerinin
Farkına dahi varamadılar.
Akşam yorgun argın ekranda
Köpükten ölen hemcinslerine
Çöken binada yiten hayatlara
Derinden ahh çektiler

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/139524/kadin-haklari.html>

FEVKALADE GÜNLER NECMİ

Fevkalade günler yaşıyor Necmi
Sonu nereye varır bilinmez
Bu sabah kahvaltıda
Ne böğürtlen reçeli
Ne Erzincan peyniri
Ne de Marmara birlik zeytini vardı.

Fevkalade günler yaşıyor Necmi
Büyük alışveriş merkezlerindeydik gün boyu
Baştanbaşa dolandık vitrinleri
Ne yerli malı bulguru
Ne Tosya'nın pirinci
Ne de Tokat şekeri vardı.

Fevkalade günler diyorum ya Necmi
Bir milyoncu her köşe başı
Çin, Tayvan ve Japon malları
Ne bize ait bir oyuncak
Ne bizim desenlerde süs eşyası
Ne de kendir ipliği vardı

Fevkalade günler be Necmi
Anlasana durum vahim
Okudum bütün gazetelerini memleketin
Ne memurun geçim derdi
Ne işletmelerin devri
Ne de rekor borç artışı vardı.

Fevkalade günler Necmi
Sende umursamazsan beni
Kime açayım bilmem derdimi
Ben kâbus sayarken bu ahvali
Ne üretmenin helali
Ne mirastan kalan vebali
Ne de birlikte çözüm bilinci vardı.

Fevkalade günler Necmi
Nehirlerimin aktığı coğrafyalar ateş çemberi
Aymazlar çok, günbegün azıtır birileri
Büyük veya genişletilmiş mi Ortadoğu
Ne çizdiğim haritası
Ne hakça böldüğüm pastası
Ne de ecdadın rüya ağacı vardı.

Fevkalade günler yaşanan Necmi
Dirilt ruhundaki onur savaşını
Kaldır hisarlarındaki beyaz bayrağı
Güneş sensin, tarihin, dilin ve inancın
Yıldız sensin, Zühre de, Kutup Yıldızı da sen
Doğrul da Samanyolu öpsün alnından
Necmi sen zümrüdüanka gibisin
Küllerinden yeniden doğarsın.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140039/fevkalade-gunler-necmi.html>

SEVAPLARIMA SAVUR

Masum geldim
Anadan uryan, sütten ak
Elim, saçım, yüzüm ve gözüm
Takva kadar yüce, pak mı pak
Sabiliğim bitiverdi ne çabuk
Sen sanatkârdın, ben okuyucu
Kimi zaman kayboldum sığ surlarda
Kimi zaman kaybettim yönümü surlarda
Her şey sende görülür ey Basir
Kaynağına götür beni

Kah Bolu dağında Köroğlu avazıyım
Kah Toroslarda Dadaloğlu'nun edasıyım
Yunus diliyle gönül sazıyım
Kirlendim, kirli elim yüzüm
Koptu fırtınalar ruhum deli tay
Biçareyim, sende çare pay pay
Susuzluk sende son bulur ey Hayy
Toprağa batır beni.

Sanırım dağlarda yansa da ışıklar
İçimdeki sancıyı bilmem nasıl kucaklar
İrin irin dolup aksa da sokaklar
Ben bu hayatın parçasıyım
Bütün patikalar bende saklı
Bütün mağaralar bekler keşfi
Karanlığım, sağım solum karanlık
Aydınlığım sana muhtaç ey Nûr
Işığınla aydınlat beni

Yanılgım çok ey Tevvab
Ne karar kıldımsa caydım bazen
Günahlara daldım bazen
İradesizim irade sensin ey Cebbar
Kıyısında gezdim durdum bir ömür
Aklım kayıtsız derinliğinden bihaber
Sıfatların her nesne ve olayda ey Zahir
Varlığınla sar, günahıtan sıyr beni.

Huzuruna çıkmaya olacak mı yüzüm
Zihnimde senin, bedenim senin eserin
Dünyayı sarmalayan nefsim kerpeten
Bütün işlemlerini yapsa da ruhum
Daima eksilerde toplamalarım
Dilimin şükrüne yetmez ömrüm
Sensin tek sığınağım ey Gaffar
Bağışla, sevaplarıma savur beni.

Doksan dokuza yetmez kalemim
Mürekkep senle yazar, hokka senin eserin
Zordayım, kolaylıklar göster ey Nasir
Zayıfım, inancım samimiyetimde ey Muktedir
Anadan uryanım ama sütten ak değilim
Elim, saçım, yüzüm ve gözüm
Günah kadar kara değil ama pak da değilim
Yarın yerim kabirdir ey Kebir
Berat gecesinde mümin ruhumun miracı ey Şakir
Kusurlarım dert, bağışla beni.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140352/sevaplarima-savur.html>

VAZGEÇTİM

Ne ilgilendirir beni
Bakiyesi balçıktan eldelerin rahatı
Ne de ifşası sırların
Geçmiş faili meçhul cinayetlerin
Ben asil davacıyıym
Öznesi belli dayatma ve aldatmaların

Hem ilgilendirmiyor beni
Faziletin kovulduğu sözde ahlakı
Hem de hiç ilgilenmiyorum
Yıldızlı otellerde zemzemli fakir edebiyatı
Ben asil davacıyıym
Yar ve yardımcı diye sahiplenen aymazın

Gayrı uslanmam, bu dava da bitmez
Haykırıyorum reddettiğimi
Eldesi balçık sermayeyi
Gelmesi geç muhtemel adaleti
Ve kukla ahlakını egemenlerin

Vazgeçtim artık, korkuluk olmam
Köle olmaya layık görülmediğim tarlaya

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/140720/vazgectim.html>

SARIMTIRAK YANIYOR LAMBALAR NECMİ (II)

Sarımtırak yanıyor sokak lambası Necmi
Geceye kara düşler ekleyerek
Briyantin akan saçlarından çocuğun
Keskin parfümü dağıtıyor ortalığı

İşmar eder diğeri sokak lambasının Necmi
Belli ihtiyacı var bakıma
Bir yanıp bir sönüyor ateş böceği
Elinden çekiyor kadının adam
Bir sağa bir sola bakıyor

Kimi Kafkas kökenli, Kimi Baltık Necmi
Sarımtırak sokak lambalı caddelerde
Sağa sola bakan tedirgin adamların
Salyalı diş izleri etinde
Etinden daha öteye batıyor tırnak

Orkide bir, iki, üç, sayamadım kaç oldu Necmi
Bir yanar, bir yanmaz sokak lambaları
Babanın cebine uzanan masum ellerine çocuğun
Kimi Kafkas, kimi Baltık dokulu saçlar dolanır
Balçıktan tuhaf kokular sızlatır burun deliğini

Yerel gazeteler defalarca yazdı Necmi
Millette bu illetle ulusala çıkma endişesi
Üstünü örtün, örtün asıl üzüntünüzü
Turizm azalır, saygınlığa zarar korkusu
Ortalık lağım size de zarar kokusu

Aile onurundan söz eder arada Necmi
Sokak lambaları gibi dişleri adamın
Gündüz ehli din taifesinden
Akşama çıkar azı dişleri

Ne kadar ikiyüzlü adam var Necmi
Kadın mı hala yüce, değerli
Düştüğü bataklık ferdi
Hemcinsine ne demeli Necmi
Dilinden düşürmez namuslu kelimeleri
Oysa apış arasında kaybeder bütün insanlığı

Sinan YILMAZ

(Not:Orkide,Sakarya /Karasu ilçesinde yapılan fuhuş operasyonlarıyla ilgili adlandırmadır.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141036/sarimtirak-yaniyor-lambalar-necmi-ii.html>

MUAF DEĞİLİZ NECMİ

İttifak halindeyiz
Sözlerimizin ferî kayboluyor gürültüden
Örseleniyor ortaklığı talihimizin
Akbaba kartaldan intikam düşü kurarken
Bahane üretmede mahiriz

Oysa muaf değiliz hiçbirimiz Necmi.

İttifak halindeyiz
Rüzgârlar savuruyor yön bulanık
Temelleri sarsılıyor, dayanamaz depreme
Her yolcu farklı yönde, bütün heybeler karmaşık
Bana ne demeye hazır zihnimiz

Oysa muaf değiliz hiçbirimiz Necmi

İttifak halindeyiz
Lav yayılıyor coğrafyamın etrafına
Zaten yanık kokuları cebimde
Ayrık otlarında gümrah filizler fışkırmada
Bozuluyor bağımız, otağımız

Oysa muaf değiliz hiçbirimiz Necmi

İttifak halindeyiz
Kanatırken körpelere yakılan ağıtlar benliğimi
Kimi arttırır sade yemliğini
Sözde ortakların niyetindeki kemliği
Haykırmaya varmaz dilimiz

Oysa muaf değiliz hiçbirimiz Necmi.

İttifak halindeyiz
Aynı geminin yolcularıyız
Kiminin hırkası Dugin'den yamalı
Kiminin elbisesi AB'den bol parçalı
Kimi stratejik ortağa sevdalı
Hepsi bizim başarı ya da başarısızlığımız

Oysa muaf değiliz hiçbirimiz Necmi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141583/muaf-degiliz-necmi.html>

KİN SAĞANAĞINDA VİCDAN

İrtifasını kaybetmiş
Yasak hava alanlarında casus uçaklar
Düşer bir gece yarısı yastığıma
Yastık parçalanır

Bütün renkler kıskançlık bunalımında
Hep birbirinden biraz çalar
Eşer mezarını siyahın sonra birleşip
Taziye siyah çelenk bulamazlar

Casus uçaklar semalarımda
Bütün siperler harflere kazılı
Bütün cephelerde harf var
Saldırıların en vahşisi kelimeler

Fersah fersah ötesinde denizin
Bir amiral gemisinde acar bir komutan
Şifreli emri bildirir füze bataryalarına
Düşer bir gece yarısı yastığıma
Yastık parçalanır

Bütün güçler hakimiyet kaskacında
Daima biraz diğerinden çalar
Eşer mezarını az gelişmişlerin
Sömürecek coğrafya bulmazlar

Düşman gemileri denizimde
Bütün siperler füzelere yüklü
Bütün füzelerde harfler, kelimeler
Tutmuş bütün geçitleri haramiler
Öfke selinde sağduyu,
Kin sağanağında vicdan,
İnsanlık parçalanır
İnsan parçalanır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/141845/kin-saganaginda-vicdan.html>

SEHPAYA ÇEKİN BENİ

Gömdüm umutlarımı karakişin ayazına
İlkyazda kardelenler gibi gürleyecek
Sepette pamuğu olmayan bekleyemez
Bütün suçlarını üstlendim açların
Kaldırdım sofrayı berekete zarar diye
Söz götürmez
Suyu çekilmiş değirmene dönmez dilim
En iyisi sehpayaya çekin beni.

Yavan tatlarına razıyım erdemin
Sizin öğle vakti güneşlerinizi istemem
Geceleri dolunayı ya da hilali
Ben ülkemin bereketli güneşlerine müptelayım
Bütün suçlarını üstlendim çaresizlerin
Sokak lambalarını kapattım şehrin
Faydası yok yol bilmeyene
Ucuz, zahmetsiz
Tuzluya mal olsa da hazırım
En iyisi sehpayaya çekin beni.

Memleketin kısır topraklarına beledim düşlerimi
Yanına salâvatla varılanlar çözemez halimi
Dev adımlarıyla kazanmadım heybemdeki azığı
Yok saydım altın tepside hazırlananları
Deveye hendek atlatmak gibi müşküldeyim
Ve bütün suçlarını üstlendim kararsızların
El etek çekilip viran olunca onuncu köyler
Bütün selamı kestim dokuz köyün insanıyla
İnatçı, merhametsiz
Bilirim bayramları var ülkemin
Son pişmanlığında ruhun, bağışlayamam
En iyisi sehpayaya çekin beni.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/142155/sehpaya-cekin-beni.html>

YILDIZLAR KARARSIN NECMİ

Sus içinde kararsın yıldızlar Necmi
Bir geceye tahammülü daha yok gönlün
Bayramlara asılı yıllardır yüreğim
Kilitle aydınlık kelimelerini yarının

Çık hayatımdan kokunu alarak Necmi
Ve çek perdelerini bütün odaların
Aşka dair cümlelere alışık okumalarım
Bitir yazmalarını kahır dolu mısraların

Konuşma içinde dinsin yağmurlar Necmi
Bir sele daha tahammülü yok fikrimin
Şölenlere hazırlıklı asırlardır yüreğim
Kapat kanallarını coşkulu nehirlerin

Necmi seni taşılayacaklar, korkmaz mısın?
Işıktan ürken yarasa dolu sağın solun
Şamdanlarında alevlenen umudu söndür
Senden doğan nura tahammülü yok kalbimin

Samimi değilim söylediklerim Necmi
Bir zelzeleye daha tahammülü yok aklın
Eğreti kuyruk tez kopar aslında bilirim
İğneledim, yine kendimedir sözlerim

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143512/yildizlar-kararsin-necmi.html>

ÇOĞUNLUK SUSUYORUZ

Duvarlarına aşk, intikam, spor dolu sözler çalınmış
Kimi badanasız, kimi en çirkin renklerle donanmış
Beni içi yakan
Seni dışı yakar yani
İnsanı boğan şehirlerinde yaşarız memleketin
Her gelişmeyi büyütür şark tarafımız
Haykırsa da birileri
Elli yıl, yüz yıl
Hesap soracak bütün varlıklar bizden
Hesap soracak torunlarınız
Çoğunluk susuyoruz.

Nehirleri, kaynakları, ormanları,
Yer altı ve yer üstü zenginlikleriyle kuşatılmış
Kimi köyleri
Kimi beldeleri
Kimi şehirleri sahipleniyoruz yani
Diğerlerinde nelerin yaşandığını
Duymuyor, görmüyor, bilmiyoruz
Haykırsa da birileri
Kör, sağır ve dilsizi oynuyor
Çoğunluk susuyoruz.

Dün bir gazetede makale
Kocaman bir liste
Hepsi memleketin büyük şirketi
Daha birkaç yıl öncesi
Hepsi yüzde yüz Türk sermayesi
El değiştirmiş yabancıların olmuş hepsi
Hesaplamış yazar götürüyorlarmış
Yılda dolar cinsinden elli milyarı
Amma da geri kafalıyım ben
Servetin dini, imanı, milliyeti mi olur
Ne güzel köyleşiriyoruz hep birlikte
Çoğunluk susuyoruz.

Sadece belli zamanlarda
Sahibi olmak yetmez memleketin
Vergi verirken, askere giderken
Şehit cenazesi kaldırırken, milli maç seyrederken
Aynı zamanda günceli de takip etmek lazım
Mesela dünyada olup bitenler
Savaş tamtamları gibi, küresel ısınma
İklim değişimleri, kuraklık, muhtemel su darlığı
Ne kadar susayacağız tatlı suya
Çoğunluk susuyoruz.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/144112/cogunluk-susuyoruz.html>

ÖLÜM ÖNCE SAHİBİNİNDİR

Limon ya da tütün kokan ağırlamaların ardından
Kısa bir gıybetin, naif dedikoduların
Sağanak vakti gelir çatar
Kiminin sorgulanır az içtiği çayı
Kiminin neden bitirmediği pastayı
Kim, niçin yemedi meyveyi

Soğukkanlı değildir, vakitsizdir
Bu yüzden hiç kıymeti harbiyesi olmaz

Bayram ya da kutlama kokan ağırlamaların ardından
Sevinçlerinizin paylaşıldığı dar vakitlerdesiniz
Zilin son seslerini yorar
Kiminin neden açtığını kapınızı
Kiminin niçin bu kadar zorlandığını
Kimini sadece usul gereği tartışsınız

Sağduyulu değildir, vakitsizdir değerlendirmeler
Bu yüzden gelenler kadar uçup gidicidir

Acı ya da hüzün kokan akşamları var ömrün
Tepeden tırnağa sancı, kılcallarına kadar acı
Ölüm habersiz gelir
Kimi yeniden yaşar acıyı
Kimi eksik etmez duayı
Kimi döker zikrini, fikrini
Ama herkes en azından yakındır

Her insan bilir ki bir ucunda ayrılık var
Bu yüzden acıları paylaşmak daha kalıcıdır

Aceleci olsa da değerlendirme yaşananlar ardından
Bir gelişi var, bir gidişi olacak akşamın
Bütün insanlarda izi var ecelin
Mutlaka payı var
Ya önceden yaşanmış derin kederin,
Ya mukadder geleceğe ruhi teslimiyetin

Sıradan hançer değildir sinesine saplanan insanın
En derininden paylaşılsa da ölüm önce sahibinindir

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145065/olum-once-sahibinindir.html>

MUM IŞIĞI YAZMALARI I

Aynanın bir yüzü

I
Esrik vakitlerine kör akşamın
Yorgun bir beden düşer
Yazma merakı kamçılanan
Kalemin ucu açılır
Şamdanın mumu tutuşur.

II
Dağınık odasında
Ağıtlar düzülür perişan hayatlara
Kalem sırdaşlığı ürkütmez
Kalem terk etmez akşamları
Sadece kaleme okunmaz lanetler
Şamdanın mumu tutuşur

III
Parmak uçlarında artan dolama sancısıdır dünden kalan
Demek ki iltihabın boşalma vakti yakın

Öbür yüzü aynanın

I
Gemisini kurtarma derdinde
Bir çuval erzak, kışık kömür
Sahiplendik mi yeşilinden kartı
Durgun suları hayatın
Şamdandaki mumlar tükenir
Kalem yazmaktan utanır.

II
Biçimsiz tezgâhında sistemin
Umut alınır, hayal satılır
Yaratılmışlığın en yücesinde
Ürkütürken çukura yuvarlanışı insanın
Şamdandaki mumlar irker
Kalem utanır yazmaktan

III
Boynuna ip bağlanan adam farkında değilse ipin
Demek ki son nefesleri, boğulma yakın

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145357/mum-isigi-yazmalari-i.html>

MUM IŞIĞI YAZMALARI II

Aynanın bir yüzü

I
Eğreti basamaklarında merdivenin
Murdar vakitlere bir beden düşer
Öfke seli kamçılayan
Açık kalem ucu
Kâğıtlar tapınağa dönüşür.

II
Bir tomar saman kâğıdı arasında
Günlüklere göz gezdirilir
Dikkati çeker
Altı çizili satırlar
Alt alta dizili bir sürü ihanet
Alt alta dizili onca yalan
Alt alta dizili bunca talan
Alt alta dizili oyun içinde oyun
Alt alta bir sürü sözde yazar

III
Satır aralarında kokuşmuş onca lağım dünden kalan
Demek ki temizlik vakti yakın.

Aynanın öbür yüzü

I
Laf urganına inciler dizilir
Benli cümleler saçılır ortalığa
Aldatmanın kıyısı değil
Tam ortasında alkışlar asumana
Kalem yazmaktan tiksindir

II
Kocaman sayfalarında besleme gazetelerin
İri harflerle döşeli
Başarı efsaneleri okunur
Başarı masalları dokunur tezgâhlarda
Başarı hikâyeleri anlatılır localarda
Başarı bilmeceleri taşır
Katar katar trenler,
Hep düne atıfta bulunulur
Başarı sanki dünü aşmada

III
Manşetlerinde büyük başarılar onca kiralık katillerin
Demek ki cinayet vakti yakın.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/145660/mum-isigi-yazmalari-ii.html>

MUM IŞIĞI YAZMALARI III

[alt_cizgi] Aynanın bir yüzü [/alt_cizgi]

Yüzünü karalar aynanın
Sığındığı limana düşer gök taşı
Delişmen çağıdır
İçer doğru bükülen
Silgi yetişir
Veya açılan yeni sayfadır

Gelgitlerini toplar ömrün
Yaşanmışlıklara ve yaşanabileceklere dair
Bir sayfada başlar çizgi
Öbür sayfaya taşar
Kirlendiğine dair bütün notlar
Mürekkepten kâğıda damlar
Ve aynalar vicdanında insanın
Bütün günahları teke tek sayar

Tecrübelerin kıyısında
Bütün dalgalar hezimetleri çarpar yüzüne insanın
Demek ki durulma vakti yakın

[alt_cizgi] öbür yüzü aynanın [/alt_cizgi]

Sorgulayamaz
Dev aynasına çarpar gölgesi
Nefsin doruk çağıdır
Saçıldıkça dışa doğru
Kendinden bildiği
Zenginleşmek marifetidir.

Muhasebe memurudur hâsılâtın
Kâr ve zararı işler
Çok kârı varsa maddiyatın
Masrafları arttırır
Vergiden düşer
Şirket reklamları bir yandan
Pırlanta yüzüğü eklenir sevgili eşin
Ve sıkıntısız hayatında paranın
Bütün hesapları tek tek sayar.

Kazançların dehlizinde
Bütün zaferleri baki saymaya meyilli insan
Bilmez ki mukadder sonadır akın

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/146630/mum-isigi-yazmalari-iii.html>

MUM IŞIĞI YAZMALARI IV

[italik] [alt_cizgi] Aynanın bir yüzü [/alt_cizgi][/italik]

Yüzüme vur,
Haykır tüm gerçeği!
Uyumak haram olsun.

Yüzüme çarp,
Savur tüm öfkeni!
Dökülsün yapraklarım
Ve eylülse mevsim
Aklansın benim yüzümden.

Kanat,
Saçılısın damarlarımdan bütün renkler
Suçlusunu beni bil.
Çıplak kalan ağaçların
Kilitli kapıların
Sürülmemiş tarlaların
Ve oruç vaktiyse dönem
Suçlusunu beni bil
İftar vakti yardıma muhtaç yoksulun.

Kapat,
Düğmesini oksijen tüpünün
Demek ki bitkisel hayattayım.

[alt_cizgi] [italik] Öbür yüzü aynanın [/italik][/alt_cizgi]

Ben değilim
Muhatabı sadece
Uykuyla geçen ömrün.

Yüzüme bakma tuhaf tuhaf
Ben çıkarımla varım
Hayatın bütün doğallığında
Geçmiyorsa mevsim,
Başka diyarlara göçerim.

Avuttum kendimi
Benim yüzümden değil
Renklerin kırı
Parklarda ağaç çürükleri
Benim değil açılmayan kapılar
Ve suya hasret topraklar
Suçlusunu ben değilim
Yardım kamyonları ardında
Sıraya dizilen, bir kısmı ezilen kadının, çocuğun.

Anı yaşa,
Dün gelmeyecek, yarın meçhulün

Demek ki tükeniyor insanlığın.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147538/mum-isigi-yazmalari-iv.html>

DİMDİK AYAKTA AŞK

Bütün tahtalarını kırdım
Aklımın
Yıktım bütün köprülerini
İçime süzülen derenin
Paramparçayım şimdilik
Dimdik ayakta aşk.

Bütün sayılarını sildim
Beklemelerin.
Yaktım bütün hasretlerini
İçime kıvrılan kavuşmanın
Dağınığım şimdilik
Dimdik ayakta aşk.

Bütün kapılarını çaldım
Kavuşmaların.
Sardım bütün yarasını
İçime sızan hicranların
Perişanım şimdilik
Dimdik ayakta aşk

Bütün caymalarını denedim
Tutkunun.
Sildim olmadı, yaktım, yıktım olmadı.
İçimde çeperleri zorlanır sevdanın
Dardayım şimdilik
Dimdik ayakta aşk.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/147860/dimdik-ayakta-ask.html>

GÖZLERİNİN İŞÇİSİYİM.

[italik] Albüme bakamadım sanki asırlar geçmiş üzerinden [/italik]

İlk tutkulu sevdandı hatırladığım
Bir adın kaldı aklımda bir de gözlerin
Emekçi memleketin çocuklarıydık biz
“Ezilenler sokakta”
İşçi memleketi gibiydi gözlerin
Karışık, direnen, saldıran,
Sahiplenen, savunan
Ama hep dik başlı, asi bakışlı
Hep sokağa hükmeden.

Karışık bir sokaktı gözlerin
Her gün başka bir miting
Zaten başka sokakta bilmezdim.

Şimdi gözlerin kaldı hatıramda
Bir de işçi eylemleri sokağın
Gözlerin o kadar yalnız
O kadar çıplak ki kaldırımında
Unuttum ellerini, yüzünü

Yalnızca gözlerin kaldı
Düşler kumsalında iri kum tanesi
Şiir defterinde akrostişi adının
Senin şüphen, benim umudum
Senin gözlerin, benim andım
Bir de işçi eylemleri, bitmeyen grevler

Albüme bakamadım
Sanki asırlar geçmiş üzerinden
Yalnızca gözlerinin işçisiyim
Aslında ben de grevdeyim.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148565/gozlerinin-iscisiyim.html>

MUM IŞIĞI YAZMALARI (SON)

[alt_cizgi] Bir yüzü aynanın [/alt_cizgi]

Eğreti köprülerinde nehirlerin
Son buluşması gerçekleşmedi insanın
Baldıran şerbeti tatlara
Hükmü sökmedi cehaletin

Say ki
Adanmışım
Fikirlerim dibek şimdi

Dadansa da dört bir yanda sırtlanlar
Umudu hep diri insanın
Sustun, zehir doldu için
Konuştun yaralandı erdemin

Toprağım şimdi
İçimdeki bütün tohumlar çimli
Ekmek, sürmekse gereği
Sabırla bekle bereketi

Ve diyecekler ki
Ne anlamı var ey insan
Kendin tükenirken
Bir mumu tutuşturma ahdının.

[alt_cizgi] Öbür yüzü aynanın [/alt_cizgi]

Sıyr bütün kutsallarından insanı
Ve sıyrıl sığındığın limanlardan
Ardına baktıkça gözyaşı
Ardın seçilmez kahırdan

Say ki
Aldatmışım
Ben merkezim şimdi

Ben tükettim aydınlığı
Güneş bende söndü
Kandilleri örttüm
Mum fitillerini burktum

Karanlığım şimdi
İçimdeki bütün yıldızlar sindi

Ve dediler ki
Sen varsan birey olarak ey insan
Şimdi vakti kendine tapmanın

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/148779/mum-isigi-yazmalari-son.html>

BİR ÇENTİK DAHA

Yüzüme bakma bugün
Bütün bulutları sağdım gökyüzünden
Düşmeyeceği tuttu yağmurların
Kahır dolu pişmanlıklarına ömrün
Bir çentik daha attım.

Yüzüme bakma bugün
Bütün açları topladım haneme
Pişmeyeceği tuttu yemeğin
Basiretsiz ötekilerine ömrün
Bir çentik daha attım.

Yüzüme bakma bugün
Bütün elbiseleri indirdim raflardan
Uymayacağı tuttu renklerin
Çıplak kalırım endişesine ömrün
Bir çentik daha attım.

Yüzüme bakma bugün
Bütün nimetlerini teptim baş eğmenin
Kaçacağı tuttu fırsatların
Özgürlükten taviz kaygısına ömrün
Bir çentik daha attım.

Yüzüme bakma bugün
Bütün kirini sildim gövdemin
Kurumayacağı tuttu çamurların
Kaynağın berraklığına yetmiyorsa ömrün
Bir çentik daha attım.

Yüzüme bakma bugün
Bütün saflığıyla sahibiyim ruhunun
Asiliğın tuttu isyanlarıma
Sevda yokuşuna yetmiyorsa fedakârlığı ömrün
Bir çentik daha attım

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/149304/bir-centik-daha.html>

MÜHİM DEĞİL

Mühim değil
Sancılarını çekmişim sevdanın.
Memleket kadar büyük
Acılarım olmuş ne yazar
Sen de sev sancılarımı.

Mühim değil
Eğilmemişse doğrudan yana dilim.
Yana durup, yandan faydalanmamışsa huyum
Terk edenim çoksa bu yüzden
Sen de sev yalnızlığımı.

Mühim değil
Durup durup isyandaysa bedenim.
Adalet deyip, adil olmaktan caymıyorsa duygum
Riyakâr değilsem bu yüzden
Sen de sev dürüstlüğüme.

Mühim değil
Fazilet kavgasında kaybettiklerim.
Ahir deyip, ahrete kul hakkı gitmez derim
Cesur değilsem bu yüzden
Sen de sev korkaklığımı.

Mühim değil
Üç kuruşa atılan, üç kuruşa satılan cinslerim.
İnsanlık hamurunda yücelik derdindeyim
Mesut değilse bir yanımda hep bu yüzden
Sen de sev öbür yanıma.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/150286/muhim-degil.html>

FAHİŞEYE ÖVGÜ

Fahişedir
Kitaplı ya da kitapsız
Ne fark eder.

Ehli kitap olunca
Zannetme ki insaflıdır
Soygun işbirlikçiliği
Bütün inançlarda miskin hastalığıdır oysa
Ama ehli din üzre istif edilince
Köşe başlarında yeni konsüller
Kim Müslüman ya da değil karar verirler.

Fahişedir
Kitaplı ya da kitapsız
Ne fark eder.

Ehli kitap olunca
Zannetme ki daha vicdanlı
Salgın halinde yetim malı edebiyatı
Yetmeyenleri iyi sayar
Akşamları izbe yerlerde alınır karar

Fahişedir
Kitaplı ya da kitapsız
Ne fark eder.

Ehli kitap olunca
Zannetme ki adildir, hukuka saygılı
Yuvarlak masa etrafında toplanır iki üç kişi
Paylaşır arazi, imar, eğitim, hastane işi
Abdest üzerine yemin ederler arlanmadan
Koşa koşu cemaate yetişir darlanmadan

Fahişedir
Kitaplı ya da kitapsız
Ne fark eder.

Sadece beden pazarlamak değil
Aşağılayan kadını, toplumu
Çıkarlarının fahişesi binlerce kişi
Onlar bedenlerini satsalar da hala vardır onurları
Asıl fahişe
Ruhlarını satan el arabalarında
Gazete sayfalarında, ekranda
Asıl fahişelik aklını vermek kiraya
Ve saygı duymak hakkındaki yanlış karara

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151069/fahiseye-ovgu.html>

RAMAZAN GÜNLÜĞÜNDEN

Bütün mühimmat taşınır erzak deposuna
Tekmil aile hazırır ilk sahura
Uhrevi değişime aralanır kapı

Sahur vakti
Son deminde yıldızları
Derin uykuda çocuklara gönderirler.
Çocuklar gökteki yıldızların kirpiklerine düşmelerinden mutludur.

I.Gün
İftar saati kuşlar
Kuş zarifliğinde belki bütün melekler
Ezan sesini bekleyen çocukların yanaklarından öper.

II.Gün
Bütün gün yemek telaşında kadın
İmsakiyeden saati denetler durmadan
Dakikalar kala masaya getirilen sıcak pidede
Bir nefes alımında buharlaşır bütün yorgunluğu

III.Gün
Geçmiş ramazanları özlemle anar baba
Sıcak aile saadetinden, teravih namazından bahisle
Elbette devrinin eğlencelerini ballandıra ballandıra
Şimdiki nesilden şikâyetler sıralanır esefle
Aydınlanır yüzler ezan sesiyle

IV. gün
Çocuklar anne ve babaya yıldızlardan bahseder
Kirpiklerine üşüşen
Sonra
Sahur vaktinde uyarın
Melekleri tarif eder.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/151850/ramazan-gunlugunden.html>

MESAFE

Yeis dolu ezgiler yaralı gün dönümlerinde
Ense köküne balyoz gibi iner
Bölük pörçük cümleler
Karar sancılarında aşkın.

Her terk edilmiş sevdada hüznün deli eder insanı

Ve aslında bütün hüznüler
Kaybettiklerimizin değeri kadardır.

Kim döşer rıhtıma fenerleri
Ağlardan kim çeker oynaşan balıkları
Kırık dallarından sonbaharı
Kim toplar nehirde

Her eylülünde sevdanın hüznün deli eder insanı

Üvey çocukları kavga eder aşkın
Ve hangi buzulları eriyor kutbun
Suları yükselirken heyecanın
Sarı ense kökünü soğukların

Her çalınmış sevdada hüznün deli eder insanı

Ve aslında bütün mesafeler
Gidenlerin sığındığı yer kadardır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152775/mesafe.html>

ÇABUK UNUTTUNUZ

satır aralarında devşirilmiş
kilitsiz kapılara benzerdi gülüşleriniz
şehrin uğultularında yitti
çabuk dağıldı düşleriniz

oysa her satır bir haykırış
her satır başkaldırıydı sıradana
ne çabuk silindiniz

satır sonlarında noktaydı
biten hayata benzerdi cümleleriniz
maddi arzulara yitti
çabuk sukuta erdi sesiniz

oysa her nokta yeni başlangıç
her büyük harf isyandı sıradana
ne çabuk bıktınız

terk etmek kolaydı
sabrı seçmediniz
bütün kutsallarını hayatın
yetim kalır sandınız

oysa her mezar bir ibret
her taşta ad kazılı yaradana
ne çabuk unuttunuz

Sinan YILMAZ
KARASU EDEBİYAT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/153629/cabuk-unuttunuz.html>

YANGINA GEBEDİR AŞK

Erik çiçekleri düştü suya
Suya terk düşlerim.
Zirveler kardır hala
Su sızar inceden inceye.
Zehir zemberek sözler akşama
Kirmanda bükülen ip bedenim
Aşkınla süzülmekeyim.

Zor değildi belki susturmak şarkıları
Ağır yarasında hasretliğin
Göçlere hazır kervanlar gibi yüreğim
Derin kaygılarında vuslatın
Bir tespihin taneleri gibi
Aşkınla dizilmekteyim.

Erik çiçekleri suda kayboldu
Zirveler yemyeşil şimdi.
Kıskançlık kavururken zamanı
Asaleti bozuk şüphelerde yanarken ruhum
Bütün sabahları sana ayırdım

Aşk kavuşmadır bir anlamda
Bir yanda paylaşmanın hazzı akar
Bir yanda saadet ışıkları yakar.

Aşk ayrılıktır bir anlamda
Çevresinde ateşler yakar.

Aşk, her durumda yangınlara gebedir.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154065/yangina-gebedir-ask.html>

KELEPİR VAKİTLER

Kelepir vakitleri ömrün
Her maske günü birlik
Her oyunda bir maske
İrkilmeye zaman vermez.

Toprak gibi eskidir yüzler

Kelepir kazançları var ömrün
Satmanın ve satın almanın tarafı insan
Çılgınca koşudur iştahla
Düşünmeye zaman kalmaz.

Toprak gibi tozludur yüzler

Kelepir inançları var ömrün
Orta malı oluverir anında
Zahmetsiz kabullenir insan
Tahlile zaman kalmaz.

Toprak gibi aşağıda yüzler

Kelepir düşleri var ömrün
Anlık hevesleri çalan
Pervasızca sahiplenir insan
Sakinmeye zaman kalmaz.

Toprak gibi derinde yüzler

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/154948/kelepir-vakitler.html>

BEN OLURUM

Bir tufandır dereleri tepeleri sarsan
Terk edilmiş topraklarda yoğrulur terim
Mermiler yağarken, vadilere karılır tenim
Kancık bir saldırıdır hainliğin
Dağ dağ bedeni savrulan ben olurum.

Davul zurnayla toy geleneğidir Türkün
Kına gecesinde gözü buğulu genç kızın
Asker uğurlamasında yiğit Mehmetlerin
Çeyrek asrı kahra belemiş hainliğin
Hudut hudut yüreği yakılan ben olurum.

Kim uğurlar gülücüklerle kan dolu elleri
Sırtını hangi el sıvazlar kanlı gömleğin
Nereden gelir ağır silahı, irin dolu mavzeri
Tetik çeker, katırlar taşırken vahşi zilleti
Pusu pusu künyesi düşülen ben olurum.

Eruh'un aslında daha dün değil mi tarihi
Seksen dört Ağustos takvimler gösterir on beşi
Sıcak terk ederken iklimi ayaza akşam vakti
Ar damarı yırtılır gecenin, patlatır kalles keleşleri
Coğrafya coğrafya sinesi kavru lan ben olurum

Üzümlü, Kısıklı, Taşdelen'e saldıranlar
Tükenmiş insanlığı taş kalpli bile değildiler
Derecik' te aynı oyun, Dağlıca ibret dersi
Aktütün' de memlekete acı şerbeti dökerler
Karakol karakol kahpece vurulan ben olurum.

Yakın dönemlerde ara fitneyi, fesadı
İhaneti haykırır kanla suladığın toprağın tarihi
En asil evlatlarının bedenleri gübredir asaletine
Çanakkale, Sarıkamış, Sakarya, Kocatepe'de
Can can toprağa abı hayat, dökülen ben olurum.

Bilirim bu ne ilkidir ne de sonucusu haysiyetle imtihanın
Ben silahı tutan zavallıya değil tutturana öfkeliyim
Samimiyetsiz cümleler saklı siyasi demeçlerin
Can evine verdiği hasardan şikâyetçiyim
Riyakârlıktan kelime kelime daralan ben olurum.

Kin dermem yine de bir masum varsa yarasın sarayım
Kardeşliğe ağıtlar yakarım, içte kopar ahengim
Musalla taşında bayrağa sarılı şehit bedenim
Yıldızımın beyazı al renkle donanmış, yangın yeri vatanım
Dua dua teslimiyet içinde ruhum, durulan ben olurum.

Geçer aradan bir süre, futbol, magazin vesaire
Hayat kavgası, geçim derdi, günlük siyasete
Yaşananlardan almak nasip olmaz kalıcı dersi
Her dalgasında yalnızca bir heyecan kasırgası
Yavaş yavaş, alışkanlık üzre unutan ben olurum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/155578/ben-olurum.html>

TARİFELİ DEĞİL AŞK SEFERİ

Üşür bütün dallarda filizler
Çepel sonrasdır.
Tut ki bahardır sonrası
Aşk gelecek.

Ne sığınacak limanları var kuşların
Ne de hareket halinde tren
Kalkışı iptal edilen otobüs yolcuları
Simsarlarıyla kavga eder
Kimi ertelerken ayılıkları
Kimi kavuşmayı ötelər.
Bir fırtına halidir aşk.
Durulmayı bekler.

Kaç defa ölüme yattı der
Vakitsiz gelişleri sevdanın
Ve kaç defa
Kahrını çeker gönül gitmelerin.

Karıncalanır kılcal damarların
Git ve kal!
İki duvarın
Tarifeli değildir
Aşk seferi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157304/tarifeli-degil-ask-seferi.html>

AHDE VEFA

Önce yağmur damlalarıyla düşerdi
Gülün solan yaprakları yere
Toprak nefes almaz
Gülден diye göğsüne bastırırdı.
Gök kusar öfkesini hasetten
Rüzgâr vuslatı hep ertelerdi.

Ve sonra
Eylül biter kasımlara hazırlanırdı mevsim
Kucağımda bir sürü yetim ekimler
Yorgun ellerim
Hasrete döker dallarını
Göçlere hazır sevdalar yüzünden
Yüreğimi göçmen kuşlara benzetirdi.

Ve dönmeyeceğini bile bile
Vuslatına gübrelerdi baharı.

Nasılsa karlar yağardı kışın pencerelere
Ansızın serçeler üşüşürdü pervazın kenarlarına
Göçmeyen kuşları vardı hayatın
Eski şarkıları kovalayıp radyonun
Kısa dalgasında istasyon arar,
Baharla birlikte umudu belkiye gömerdi.

Dirilirdi yeniden, toprağa atılan tohum
Yaprağa susayan ağaç
Bulanık akardı suyu derenin
Mısır tarlasına inerdi kuşlar
Işıklar yanardı viran evlerinde sokağın
Kadınlar sabah çapaya gider
Akşam vakti erkekler kahveden eve döner
Hayat sıradanlığında akar giderdi.

Ve ben dönmeyeceğini bile bile
Hasretle hecelerdim baharı.

Şimdi bütün çitlerini yıktım ömrün senden yana
Baharla büyüyen başakları hiçe saydı ömrüm
Uykusuzluğu yendi artık gözlerim
Ahde vefa olmadığını bile bile
Seni zihnimden silmeye karar verdim.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157645/ahde-vefa.html>

GÖZLERİNE OKUMAK İSTERDİM I

Aslında bu şiiri ben gözlerine okumak isterdim
Sürgüne saldım kendimi, nasılsa duymayacaksın
Sensiz bir kubbe altında seslendiriliyor olacak
İçimden nehirlere iştahla akarken
Sen koca okyanus anlamayacaksın bile
Ben mahcup, ben zayıf
Utancımdayım.

Aslında bu şiir saçlarına sunulan bir ağıt olsa
Yağmurlu ikinci sonlarında ıslak ve dağınık rüzgârla
İçimde sıratlar kurulur veya darağacında salınır gölgem
Saçının bir telinde titrer dudaklar
Binlerce yıllık ocaklarda tüter dumanım
Ve sarsılırken bütün temelleri sevdamin
Ben mahcup, ben durağan
Kahrımdan

Aslında bu şiir gül bahçesi yanaklarına serpilmiş su olsa
Çatlayan topraklar gibi hararetle doyarken
Gamzelerin dökülse avuçlarıma
Bir gülüşün için ömrü feda sevdalın
Kamu şiveleriyle söylesem sevgimi Türkçenin
Ben bu mısraları okurken sen olmayacaksın
Ben mahcup, ben durgun
Öfkemden.

Aslında bu şiiri ben göz göze okumak isterdim
Sürgüne yazdım kendimi
Utancımdayım

...
Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158184/gozlerine-okumak-isterdim-i.html>

GÖZLERİNE OKUMAK İSTERDİM (II)

Aslında bu şiir ellerin gibi narin ve şefkatli olsa
Dokunmayı unuttuğum akşamlara inat
Saçlarımı kemirse tırnakların
Parmakların deşse düş kırıklıklarını
Tüm iklimleriyle donatsam sevdami Türklüğün
Ve sen işitsen bu mısraları
Ben mahcup, ben vurgun
Hıncımdan.

Aslında bu şiir sensizlik örülü mabedim olsa
Bütün kandilleri adınla yanan
Kor ateşlerde harlanırken benliğim
Cümle yaralarını sarsam mazinin
İçimdeki alevler kör kuyularda
Yusuf gibi, Kerem misali bedeni yaksa
Ne fark eder nasılsa sen duymayacaksın
Ben mahcup, ben üzgün
Utancımdan.

Aslında deli taylor boşanır bozkırında
Senden yana doludizgin toynakları bağrıma
Ne kadar damla varsa düşer toprağıma
Senden yana sağanak sağanak
Bir yanım hiçe sayarken yasakları
Bir yanım hep tutuklu
Ben mahcup, ben hüzün
Kararsızım.

Aslında bu şiiri ben diz dize okumak isterdim
Sürgüne kazıdım künyemi
Utancımdan.

Aslında aşka dair bütün sözleri duyurmak isterdim
Ahde vefa gibi, helalinden rızık gibi sevmek seni
Ne ülkemi tam anlatabildim, ne ülkümü.
Kılcal damarlarıma çörekli adalet gibi sevmek seni
Bir sen vardın hem ülkem, hem ülküm
Sancak gibi, bayrak gibi mukaddese saymak seni
Yok edip bütün desinleri, yalnızca saflığında sevmek seni
Elbette seni ve beni yaratana dairdi cümle sözler
Ve şükrettim daim Allah'a
Sırları yoklamaya kalmadı cesaretim
Utancımdan.

Bir sende sustu satırlar
Bir sende darmadağın, perişanım
Bütün haritalarıyla coğrafyası gibi ülkemin
Erkek dediğin mert olur
Erkek dediğin gizler aşkını
Bir kere kaçırdım ipin ucunu
Ben mahcup, ben suskun
Utancımdan.

Aslında bu şiiri ben diz dize okumak isterdim
Sürgüne yolladım benliğimi
Istırabımdan.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158538/gozlerine-okumak-isterdim-ii.html>

ASUDE DEĞİL DÜŞLER

Mahşer kokusu salgınlarında
Kaburga kemiği sancısıdır içe dolan
Atıflar yapılırsa da büyük aşklara
Ne Kays anlar beni
Ne Leyla'ya susuzum

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Senden önce de kaç tufanlarda sarsıldı
Kaç depremde kırıldı barikatlar
Mahşer dokulu salgınlarında
Ne Tahir anlar beni
Ne Zühre 'ye tutkuluyum

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Benden önceydi Âdem'in
Cennetten kovulma hikâyesi
Ve

Bir Hava acısı karışır
İnsanlığın hay huy'larında
Sağım solum kâbus
Sağım solum abes
Kelimeler düşer aşka dair
Ağaç kovuğunda parlayan ışıkla
Ne destan devri
Ne efsaneye hapisim

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Mahşer öncesi mevsimin
Bütün yaprakları eylülkü kucaklar
Mühürlü bir sayfaya sığmayan ömre
Rüzgârlar ısıklar çalar
Bir ozanın rüyası dökülür dile
Ne badesi efsunlu
Ne sakalı nurdan pirin
Özü değil sevginin

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Mahşer öncesinde aşka dairdi simgeler
Hep yangın hep ıstırap dolu bülbüller
Bitmeyen kin bir tarafa
Bir tarafta ateşe meftun kelebekler
Bir gazelin mısraları dökülür sele
Ne aruzun ahenginde kelimelerin
Ne iç içe kelime oyunlarının

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Evet
Mahşer kokusu vardır ömrün
Hatta kaburga kemiği sancısıdır hayatın

Ama aşk dökülen kelimeleri birleştirmekdir
Şemsiyesi altında direnmektir sabrın
Paylaşmaktır bir ömür erdemi
Çünkü sevda en büyük hazinesidir iki kişinin
Ve belki ödülü vardır mahşerde de aşkın

Sevda büyür filizi sineye işler
Bu yüzden asude değil düşler

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159609/asude-degil-dusler.html>

YÜZÜM DONAR

Sorguların yeşermediği topraklarda donar yüzüm
Sürüklenirken nehrin suyu denize
Ben kavuşmalardan bihaberim.
Kavak dallarında kaybolurken güneş
Harlanmayı beklemez közüm
Çözülmez dili isyanların
Hala kilitli kelepçem.

Sorguların yeşermediği topraklarda donar yüzüm
Tarihin hıncı çarpar benzime
Sarıkamış hüznü türkü dilimde
İçimi ezer Çanakkale
Kaç kez dua etmeli Kocatepe'de
Şükrü Allah'a yöneltirken her saniye
Kır saçlarıyla Ede balı düşer önüme
Öfkelerim dağlara asılır da
Hala çözülmez buzum.

Sorguların yeşermediği topraklarda donar yüzüm
Büyük mahzenlerinde yıllanır çığlığım
Kovanları barut doldurur
Mayınlar her mevsim döşenir
Göğsümü kemiren kuşkular büyür
Feryadım mısralarda yankılanır da
Hala yıkılmaz duvarlarım.

Sorguların yeşermediği topraklarda donar yüzüm
Bir sus payına hazır fakirliğim
Bu yüzden akrep döşeğine sığar geleceğim
Medet beklerken zeytinsiz dallarda
Sadece seccadelerde huzur bulurum
Rükû Rabb'a eğilim
Secdede gözüm.

Sorguların yeşermediği topraklarda donar yüzüm
Kaybettim yolumu
Yoldaş kaybedenlere mahsus halim
Yalnızım.

Sürgüleri açılmaz özün
Sürgüne uğradım
Sürüldü kolum kanadım.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161100/yuzum-donar.html>

KADINLARIN GÖZLERİ (I)

Dün melek masumluğunda çocuk yüzleri
Bugün türlü bakar kadınların gözleri

Kimi gece karanlığıdır nazarı gibi
Zift yayar kıvılcımları
Karakış gibi döker yaprağı
Kardan örtü düşleri

Kiminin su berraklığıdır bakışları
Serinlik yayar dalgaları
Girdabı çeker derinliğine
Islak bir örtü düşleri

Kimi yaprak narinliğinde bakışı
Huzur verir rengi
Küçük bir korudur çağrıştırır ormanı
Gümrah filizlenir baharda düşleri

Türlü türlüdür kadınların gözleri
Kahverenginde bazıları
Köpüklü ya da köpüksüz
En tehlikelisi ela olarak bilinir
Çalar sarıya kestane rengi
Ağlayınca yeşile muhtemel dönmesi
Ağlattıklarının okunmaz esamîsi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/161397/kadinlarin-gozleri-i.html>

SADAKAT SINANIR

En şereflilerinden biri kadının
Adı Meryem mucize
Meryem'den doğan mucize
Nisan yağmuru gibidir kader
Yılanın içinde zehir
İstiridyede inci
Meryem'de insanlığa nur

Yusuf,
Ey Yusuf sabrın, acının, kahrın nişanlısı
Meryem'den doğan incinin koruyucusu

Aslı Yahudi İsa
Tamamlamak üzere Musa dinini
Meryem sedef, o inci
Otuzunda bildi peygamberliği
Üçüncü yılda çarşıta benliği

Meryem'in mucizesi
Meryem'den doğan mucize
Herkes gelecek biliyordu
Beklenendi
Beklentilere cevap değildi

Ölüler dirilir Meryem şahit, Yusuf şahit
Can bulur çamurdan kuşlar
Havariler şahit
Ve Allah izin verir
Cüzzamlılar iyileşir, âmâların açılır gözü

Ve Kudüs
Medeniyetler otağı
Dinlerin beşiği
Hz. İsa'nın aşılamayan eşiği Otuz gümüşe satılır
Yuda'nın sadakati

Bir yağmur damlası düşer
İstiridyede inci
Meryem'de nur
Yılanda zehir
Sadece otuz gümüşe
Sadakat sinanır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/163487/sadakat-sinanir.html>

TEK YAKADA İKİ NEHİR

Dağıt, eylülü yüzünde
Hüzünlerinde kardelenler yükselsin.

Sana bağılım diye özümde
Bırak, divane desinler çapkınları meclisin.

Ne boy boy resimleri anlık kaçamakların
Ne ilanları panolarda aşkın
Ne de boyalarla duvara yazılı adın
Sadece şahidi mektuplarım
Varsın içe dönük desin tanıdıkların.

Dağıt, eylülü yüzünde
Hüzünlerinde gözlerim büyüsün.

Aşkı ne saman alevinde ısınmak
Ne sele dönen yağmurda ıslanmak bilirim.
Ne okyanuslarda yön aramak,
Ne de ten hazlarında yitmek sayarım.
Varsın masal saysın, gerçekçilerin.

Sana bağılım diye sözümde
Bırak, geri desinler aymazları devrin.

Sarkıt gözlerini, sana ait vadilere
Dokun ellerini senin olan toprağa
Ne kadar çiçek varsa yeryüzünde
Ne kadar yıldız varsa gökyüzünde
Ve ne kadarı derinse içtenliğin, sadakatin
Aşk hepsini bir arada yaşamaktır.

Boş ver aşkı tırmalayan felsefi sözleri
Aşk, iki nehrin tek yakada buluşmasıdır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/165341/tek-yakada-iki-nehir.html>

YAĞMALANSIN BEDESTENLERİM

I
(tende ister düşleri)

Mümkünse ört pencerelerini gerçeğin
Çıkarma maskeni
Biliyorum son değil bu
Benden sonra da
Nice aldanan ve aldatan olacak.

Mümkünse duyma kapı gıcırtilarını
Sesimde, gizli yalnızlığımın derin sırları
Bırak kemirmeye devam etsin
Fındık faresi kanepenin ahşabını
Benden sonra da
Nice sağırlar gelip geçecek

Mümkünse yakma lambayı
Bir mum aydınlığı yeter
Derin kalyonlara dökülür
İçimden süzülen gölgeler
Benden sonrada
Nice yön bilmezler düşecek yollara

II
(Ruhun açlığı doymak bilmez)

Mümkünse yık duvarlarımı
Yağma etsinler bedestenlerimi, hanlarımı
Sadece terimle kardiğim cümleler kalsın geriye
Ne kadar zindanım varsa kır kilitlerini
Boşalt bütün hücrelerini
Ve aşklar nefes alsın güvercin kanadında
Bir de ahşabı kemirilmiş kanepa
Onu da yak orta yerde.

Mümkünse anla
Ben aydınlanmayan karanlığın bir dalıyım
Bedenim Anadolu coğrafyası
Kederim coğrafyanın da ötesi
Bütün bulanık sular benden akar çeşmelere
Ben de başlar ve ben de tükenir
Oysa bütün gümrah nehirler.

III
(Daima bir orta yol bulunur)

Bir büyük han kaderidir hayatın
Açılır ahşap işlemeli kapısı
Eski zamanlardan kalma
Taş plaklar çalınır başucumda
İstirabın en koyusundan aşk notaları serpilir
Saçların çözülür rüzgara
Rüzgarlar içime dolar
Pencereler de tuhaf gölgeler belirir

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/175303/yagmalansin-bedestenlerim.html>

ŞEMS NERDE

Kırka merdivenli yaşı Mevlana'nın
Baş tacı olmuş Konya'nın

Okyanusa benzer Mevlana
Dalgasız, derin, engin suya
Bir ateşe meftun dolanmakta
Ansızın Şems girer dünyasına
Salınır benliği aşkın girdabına

Ezgisi sonsuz bir kaynaktan
Mevlana neydir üflenen
Gelir nefesi Tebrizli Şems'ten
Mevlana meydır içilen
Dökülür şerbeti Tebrizli Şems'ten

Bir yangın yeridir şimdi Mevlana
Mesnevi bir yanda, Divan-ı Kebir bir yanda
Şeb-i Aruz 'da cezbeyle semada
Nefsin kefenini giyer semazenler
Tennureyi tutuşturan Şems nerede?

Tutuştur bütün çıraları, yansınlar
Sonra ister ansın, ister anmasınlar

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/175738/sems-nerde.html>

MERHAMET

Yırtık pabuçlarını saklama yad gözlerden
Sadece görmek isteyene açıktır kusurlar
Bildiğin bütün küfürler arşa yükselir
Nasılsa duymak isteyenedir isyanlar

Ve büyürken yırtığı pabucun
Bir şarkının nakaratına sakla
Bir zafer feryadına karıştır
Kahır kopardıkça insanlık hücrelerini
Üşüğe de hayallerin
Isıtmaz seni bütün yazlar
Çünkü kök salmış
İçinde birikmiş bütün sancı

Olsun sen yine de
Yeşil kart sahibi mercedesli adama
Kendinden daha çok acı.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/176203/merhamet.html>

AŞK ASYALIDIR

Aşk aslında daha çok Asyalıdır.
Çünkü aşk Çin Seddi'yle kuşanma
Ya da kuşatmadır gönlü
Hint buhurlarıyla kanatlı
Yalın ayak koşmaktır
Kor ateşlerin üstünde.

Aşk daha çok Asyalıdır
Binbir Gece Masallarında dökülen
Diller olmasa Şehriyara
Arap kabileleri kuşatmalı çölleri
Bütün aldatma vehmi karşısında
Aşk aklanır Şehrazad adıyla

Aşk daha çok Asyalıdır
Bir kuşun kanadında toplar Kanuni
Bütün muktedirliğine rağmen Hürrem'in saçlarını
Sırf bu yüzden tanıyamaz
Çöllerde Leyla'sını Mecnun
Bütün sadakatini ceylanın gözlerinde büyütür.

Aşk daha çok Asyalıdır
Bu yüzden ömrü geçse de kör kuyularda Yusuf'un
Züleyha'yı sadece göğsünde saklar.
Sırf bu aşk yüzünden
Güle benzeyen Aslı'nın kızıla düşer hayalleri
Bütün varlığını saçlarını tutuşturan külde dağlar.

Aşk aslında daha çok Asyalıdır
Arzu ve Kanber'i kötülükten koruyan su
Karışır göğüslerinden çıkan güvercinlerin büyüğü
Ferhat'a şart koşulan hayat iksiri
Hayat buluşturmasa da sevenleri
Ölüm kavuşturur sevdiğine Şirin'i.

Aşk aslında daha çok Asyalıdır
Arap çölleri gibi uçsuz ve bucaksız
Hint felsefesi gibi gizemli
Çin gibi kalabalık
Rusya gibi geniş
Biraz Aytmatov gibi Cemile
Biraz Fuzuli gibi derin
Ama hep Yunus kokar
Mevlana sayıklar
Biraz Karacaoğlan'ı andırır
Çünkü aşk daha çok Asyalıdır.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/179026/ask-asyalidir.html>

VUSLAT ERTELENİR

Şimdi saçlarına soğuk rüzgâr
Bizim diyarlardan getirdiği
Kar tanelerini bırakır
Üşür saç diplerin
Tenin ürperir
Vuslat uzak düşer.

Şimdi keskin kokusunda tütsünün
Ortalığı doldurur buhur
Burun direklerini sızlatır
Titrer nefes tellerin
Tenini ürperir
Vuslat buharlanır.

Ne zamandır güneş çavmayan
Kuz bahçelerde söner ömrüm
Ne yana dönse
Sancılanır,
Ten irkilir
Vuslat ertelenir.

Ne zamandır ardında durulan
Bir umuda sızar damlalar
Her adımda Aslı'nın elbisesi
Çözülür ve düğümlenir tekrar
Ve acısı kadar
Ve acısı keder
Ten yanar
Vuslat ertelenir.

Sonra çiseler dökülür buluttan
Arta kalan son mısraları ağıttan
Hasrete hasetler karışır
Sözler dizilir lügatten
Ve hicranlara karışır
Bütün renkler
Beyaz: kar
Siyah: yar
Sadece tekil çekilir acılar
Ten tutuşur
Vuslat ertelenir.

Sonra
Mevsimler, sözde hayırsız
Vakitlere döşer bedduaları
Ardı sıra bahar muştusu
Adı sıra sıcak tutkusu
Saçlarında kırağı artığı düşler
Uyanır düşünden
Söz ateşe döner
Ten kaynar
Vuslat uzak düşer.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182177/vuslat-ertelenir.html>

ISLANDIĞINLA KALIR SIN

Nehirler dūŝer yađmur gözlerine
Sağanak halidir savrulur
Sırlısklam, darmadağın, bıçare
Vurur geçer
Islandığınla kalırsın

Karlar dūŝer gök gözlerine
Tipi vaktidir savrulur
Lapa lapa, tane tane, bigâne
Yağar durur
Islandığınla kalırsın

G n birlik kaygılar çarpar gözlerine
Karar anıdır, dağıtır
İradesiz, aceleci, divane
ekilir kından piŝmanlıklar
Uslandığınla kalırsın

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/185951/islandiginla-kalirsin.html>

GÖÇ VAKTİ

Yükledim tayımı
Kervan yoldadır şimdi
Sona erdi mevsim
Eylül yolları kapar şimdi

Bütün kapıları örter zaman
Göç vaktidir
Zirveler düze iner.

Dalında çürür
Yemişleri ağacın
Kurur yaprakları çiçeğin
Dallar toprağa düşer.

Son fırtınası bilirim.
Yüzüme çarpan damlalar
Yazın, ayazın.

Düştüm kollarına
Gözlerimde eylül
Avuçlarımda yayla kokusu bezeli kekikler
Parmaklarım son defa saçlarında.
Bütün kapıları örter zaman
Göç vaktidir bilirim
Düştüm.
Söndü
Gözlerim.

Yüzümde eylül vakti mevsim
Söz dahi sükunettedir şimdi.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190187/goc-vakti.html>

ANBEAN

D/okuyor zaman
Yalnızlıkların acımasızlığında
Yorgunluğuma hüzün şarkıları
İlmikleri düğümlüyor anbean

D/okuyor zaman
İnadına sancılarında güzün
Aşkların hasretlik baharları
Vuslatı bekliyor anbean

D/okuyor zaman
Toprak kokmayan yeni şehirlerde
Gökdelende yap boz çocuk dünyası
Bozup yapıyor anbean

D/okuyor zaman
Vurdukça sazın tellerine aşık
Yıkıyor nehrin bütün setlerin i
Rahmete akıyor anbean

D/okuyor zaman
Memleketin türlü havasında
Kaçınıcı bin yılın yeni yalanları
Çöküyor düşüncelere anbean

D/okuyor zaman
Umutlara dair ne varsa elde
Kiminin çatılmış silahları, kimi çatık kaşları
Toz duman kaplıyor ortalığı anbean

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190920/anbean.html>

AYIYA KAVAL ÇALINIR NECMİ

Mevsimler son deminde yazın Necmi
Saçlarımda şebnem, yüreğimde kar
Her mevsim ertesinde gönlüm
Ardına bıraktığı tortudan ürker

Geçiş dönemleri yaşanır Necmi
Hem ruhumda hem ikliminde ülkemin
Bozkır ateşleri sinerken yalnızlığına hilalin
Savrulan doğrular, doğurgan zemheriler

Farz et ki ayıya kaval çalınır Necmi
Ar yıllarını kar yılı sayar birileri
Üç kıtada hala sancak izleri
Sahibini hasretle kucaklar Necmi

Acem kılıcı gibi insanlar Necmi
Her yalağa boynunu uzatır ,
Boğaz dokuz boğum derler
Dokuzu çoktan sıyırdı Necmi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191248/ayiya-kaval-calindir-necmi.html>

ANLAMAK ZOR NECMİ

Devrandan şikayetim var Necmi
Mevsimler sahte ,çiçekler sahte
Boy boy dalkavuklar sahnede
Perdeler sahte ,oyuncular sahte

Zamanı anlamak zor Necmi
Yiğitler küse bahta,kaviller sahte
Atılsa mert, düşman üstüne
Kılıç sahte, kalkan sahte

Mangalda kül bırakmazlar Necmi
Uçtuk, hızımıza erilmez gayrı
Tren, otobüs, uçak, türlüdür gemi
Rota sahte, motor sahte

Rakamlar öğrendirir insanı Necmi
Biri ak der öbürü karada ısrarlı
Asgari ücret, açlık ve yoksulluk sınırı
Enflasyon sahte, hayat kalitesi sahte

Öğrendik balık tutmayı Necmi
Bir gün dere. bir gün gölde
Denize olta atılır, göle serpmeye
Misine sahte, yem sahte

Sokağın dili gibi huzur da Necmi
Yarısı kaba saba.yarısı küfür
Allah'ım ya kahret ,ya sabır ver
Duası sahte, niyeti sahte

Dilim susmaz benim Necmi
Her haksızlık sinemde sancıdır
Ortak ararım derdime dosttan
Karar sahte,umut sahte

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/192579/anlamak-zor-necmi.html>

DAİMA HÜZÜN

Hilal yapışmış kaşlarına çiy tanesi saçların
Derde deva arasan da bitmez çilesi ömrün
Var ile yok arasında bütün sırların Necmi
Biri doğum biri ölüm iki satır arası ömrün
Emin ol toplamı saadetlerin daima hüzün

Mısır somakları tarlada döker güllerini
Her sonbaharda çınar soldurur yapakları
Diri ile ölü arasına yağın karın Necmi
Biri fani diğeri baki iki heves savaşı ömrün
Emin ol toplamı saadetlerin daima hüzün

Kim saldı evrene güneşi kavurur ateşi
Çiğdem boy verir,harmanlanır yemişi
Neden ve niçin mi bütün sorun Necmi
biri giriş biri çıkış iki kapı arası ömrün
Emin ol toplamı saadetlerin daima hüzün

Hilal yapışır kaşlarına çiy tanesi saçların
Sayımı dökümü yıllarca bitmez suçların
Kazanç ve kayıp mı bütün derdin Necmi
Biri ak öbürü kara iki iradedir ömrün
Emin ol toplamı saadetlerin daima hüzün

Kim topladı akşam serili yıldızları
Seher vakti kim kaldırdı bütün kuşları
Yat ve kalk mı bütün meşgalen Necmi
Biri sevap öbürü günah İki tercihi ömrün
Emin ol toplamı saadetlerin daima hüzün

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193176/daima-huzun.html>

AYBALAYA II

Aybala,
Sen çağını yaşarken imbat kokan akşamlarda
Kirli kelimeler sunacaklar sana
Işıkların baş döndürücü albenisinde
Sakın aldanma.

Aybala
Kaynağın doğduğu yerden ayırma gözünü
Bin bir surata dönüştürseler de yüzünü
Kazı altında cevher mi saklı
Zordur bilirim erdem çabası
Sakın yorulma.

Aybala
Tacın tahtın gerçek sahibi
Onlara muhtaç olmayandır
Kamil şahsiyetin elbette var bedeli
Akla ve hakka daya sırtını
Sakın darılma.

Aybala
İhanetleri olacak yarınların
Yârin de, yarenin de
Her darbede hançer sırtında
Kar yağsa da güvendiğin dağlara
Sakın vazgeçme .

Aybala
Saatlerini hep geleceğe kur
Zaman kaybıdır dünün ayıbını sormak
Müzeler eşyaların ve insanların geçmişidir
Sen atını geleceğe sür
Sakın umudu ardına bırakma.

Sinan YILMAZ

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193989/aybalaya-ii.html>

İHANET HAKKI YOKTUR

Bütün saatler aynı zamana kurulmuşsa
Saniyelerin
İhanet hakkı yoktur.

Ne geç kalma korkusu olmalı
Ne erken geldim endişesi
Nehir bütünlüğünde sarmalı
İnsan zamanı.

Bütün vakitleri aynı gayeye adanmışsa ömrün
Dakikaların
İhanet hakkı yoktur.

Ne başarısızlık kâbusu olmalı
Ne pişmanlık kaygısı
Gök enginliğinde sarmalı
İnsan mekânı.

Bütün çılgınlıkları aynı ufka ayrılmışsa ömrün
Saatlerin
İhanet hakkı yoktur.

Ne uykular haram olur
Ne çaba karşılıksız kalır
Bir göreni olmalı
Bir bileni olmalı
Ve bir sahibi benliğin

Bütün emeği gerçeği aramaktan tükense ömrün
Kendine insanın
İhanet hakkı yoktur.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/194806/ihanet-hakki-yoktur.html>

ZİFİR BİRİKİR

(Her leylek göçer bozmadan yuvasını ,bir ben yaktım bütün kütüphanelerini şehrin.)

Mağarada ışksız ve dahi aşksız gecelerim
Söz de bütün incilerim
Kimi zaman büyücü,kimi kahin
Kimi rahip,kimi ozan
Hem sırtlanı besledim hem oldum şahin

(Gül kokulu medeniyetin sancılı doğuşu damlanın istiridyeye temasıyla başlar.)

Sırrını indirip gökten
Karanlık yüzlerdeki mahrem meraklara
Bir hakikatte bin putun direnci
Milim milim
Santim santim
Mevzi mevzi
Sandık ki kopacak bütün sıvası
Düştükçe yenilendi zihni.

Haykırdım
Gökler,dağlar ,taşlar yankılandı sesimde
İnanmanın huzuru asırlardır aydınlık nefsimde
İnsanı yücelten ateş yanar
Bahçesinde,çeşmesinde,hanesinde.

Yıkandı gökler boydan boya
Ve bütün kara delikler girdi hizaya
Mana üstünde yorulan buca kafaya
Bir medeniyet algısı,
Bir kavram bohçası ,
Sayıldı mirasa.

Dehlizleri
Fırtınalı denizleri
Ve insan meçhulünün okyanusu
Merkezinde evrenin göz bebeği
Sen dolduracaktın, senin teşrifin uçuracaktı
Gündüzü geceyi.

Kabileleri diğeri ortadan kaldırdı
İhtirasın cehennem ateşiydi savrulan
Ne bayrakları ne dilleri
Kaldı geriye
Barış kundakta
Doymayan çocuk dünya yaşında.

Bizdik bütün masalların hem üstü hem de ötesi
Bize sundular bütününüyle helali
Hira'dan süzülen en aydınlık güneşi

(Çam ağaçları her son bahar mevsiminde kendinden fazla sayıda tohumu toprağa döker. Her bahar toprak, ağaca, kendi türünden yepyeni fidanlar sunar.)

Ey cinsim,
Ben döktüm bütün kurşunları
Hem kubbesine mabedin

Hem de yüreğine beşiğindeki sabinin
İzi var gelinliğinde sevdasına kaçan kızın
Ey cismim,
Yunus diliyle beni deli eden şey yine bende
Yıktığım her duvar dibinde inşa halinde başka perde
Kimi hemen mezar kazar ölüye
Kiminin hiç saygısı kalmadı diriye bile

Ey nefsim,
Yeniden derleseک insanlık bilincini
Merhamete açık bütün kalplerimizi
Sımsıkı kenetleseک adalet aşkıyla
Ve bütün dinamitlerini versek ateşe
Benlik davasının.

(İnsan her çam devirmesinde bir gönülle köprüler attıkça insanlığın gür damarlarından biri kopar,fazilet hücrelerinden biri yenilenmemek üzere ölüme mahkum edilir.)

Ey cinsim, cismim, nefsim,
Kaç rükûda aczin dorukları hissedilir
Kaç secdede miraç akla gelir
Cennet ve cehennemi hep ötelerde düşlerken rüşvet karşılığı
Kaç defter dürülür öfkeden
Kaç yalan söylenir.
Kaç gönül yıkılır.
Kaç haksızlık yapılır.

Farkındayım
Acımasız,üstelik arsız ihtirasları var ömrün
Sancısız doğum özler çoğunluk hemcinsim
Hep dipdiri kalabilecek özlemlerin
Belki de sırf bu yüzden
Göğüs kafesinde bir yerde ne kadar çok zifir birikir.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/197113/zifir-birikir.html>

KÜLLENMİŞ KÖZLERİ

Küllenmiş közleri doğu aşklarının
Kimi lodosu bekler
Kimi bekler kıbleyi
Kandırılmış
Kanmış
Kan
Dökülür sözünden baş ağrısı

Hevesler söndürür yatağın
Özüne yaban
Sindirilmiş
Sinmiş
Sin
Gelir akla ferî emer gözünden

En iyi ağaçlar şahittir son vaktinde ayrılığa
Kızıl yaprakları öper yanaklarından
Okşar göçmen kuşun teleklerini

En iyi terziler bilir beden ölçülerini
Hatta en iyi tanıyan teni
Ölü yıkayıcılarıdır.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/198154/kullenmis-kozleri.html>

GELECEK ZAMAN MASALLARI I

Evvel zaman içinde başlamış hayali
Olmasa bile kalbur samanı.

Şehirler kuruldu saç tellerimizden
Her kökünden taşan helal teriydi
Nehirlerin okyanuslara hasret suları
Her kıvrımına bin bir öpücük konar
Bir yanı hep doğu kalan çocukların.

Şehirler kuruldu göz bebeklerimizden
İzleri hanelerimizden uzatmalı
Yolları alın çizgilerine benzerdi
Her gamzesine bir çiçek adanır
Bir yanı hep doğu kalan kızların.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/200103/gelecek-zaman-masallari-i.html>

DAĞLARA ÇAĞIR

Umudum tükenir böyle giderse
Kaypaktır şehri insanın
Bazen öyle bir sarar ki özlemi
Kaldırıversem diye geçer kervanı
Yürekten olmasa da gel sesi
Dağlara çağır beni.

Yel yepelek düştüğüm yollarda
Daha kaç ömür sensiz geçer
Yorulduğum kirden caddesi
Çalacakalem alıp adresi
İçten değilse de el etmesi
Dağlara aşır beni

Ne görkemi kaldı gökyüzünün
Lahit kokan binalarda
Ne tecvit üzere tilaveti ayetlerin
Nakit sorgulayan hocalarda
Yağlı urgan dolanmış boynuma
Suç değil izinsiz götürmesi
Dağlara kaçır beni

Usandım ortalık sırtlan gülümseyişi
Çatıya yerleşmiş mavzerler
Her köşe başı bir batarya
Kurşunlar yağar üzerime yalandan ,riyadan
Kangrendir tutmaz dizlerim
Toprağına uzat tenimi
Dağlara yatır beni.

SİNAN YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/201173/daglara-cagir.html>

SIĞINAĞIMDAKİ IŞIKLAR I

Çöle inen nurdan alır feyzini
Çilesini dokuyan ipek böceği
Sakarya ıstırap dolu bir fikir
Şairi kaldırımlardan ses verir
Bin yıllık konağın müdavimi

Ağladı ardında
Parmakları nur sularında kınalı kızlar
Saf tuttu musallada
Şehitler tepesini bekleyenler
Fethe hazırlanır her mevsim
Meşaleni sırtlayan yiğitler

An gelir
Attila İlhan üşüşür
Geceye
İşvesiyle Aysel düşer pencereye
Sillesi çarpar yüzüme
Cebbar Oğlu Mehemed'in
Ve türküsü Mustafa Kemal'in

Hem ferî, hem kaynağı farklıdır
Siğınagımdaki ışıkların.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/202371/siginagimdaki-isiklar-i.html>

DİLİN YANSIN

Yüzünü sakla
Kızarsın avucunun içinde

Gayrı meşru pazarlıkları yapılırken
Sokak çocuklarının teri üstüne
Ve bahisler tutulurken
Milyon dolarlık komisyonların
Gayrı ahlaki belgelerinde.

Ört gözlerini
Büyüsün şaşkınlığın kirpiklerin içinde

Gençler arka taraflarında parkın
Afyon çekerken ciğerlerine
Köşe dönücülüğün arsızlığında
Ve kârları paylaşırken
Mutlu adamlar hücrelerinde

Kapa çeneni
Yansın dilin pişmanlığın azabı içinde

Cin fikirli adamların tezgâhlarında
Ömür tüketen asgari ücretliye
Acımaz, tamahı kökleşirken benliğinde
Ve aymazlığı katlanırken
Desteler saçılır eğlencelerinde.

Tıka kulaklarını
Duymasın hırsızlığı sıradanlar içinde

Firara hazır bütün mahkûmlar
Sözleriyle zina halindeler
Onca mahremleri çaldılar hanelerden
Parmak izleri kalmadı duvarlarda
Tedbirliydiler, parmaklar eldivende.

Gitme ardından
Koşmasın ayakların kan içinde

Silahları gasp edilmiş arabadan çıkaranlar
Kaçak mazot yüklü motoru çalıştırır
Ses bombalarıyla ürker kuşlar
Tecavüze uğrayan kadınlar
Görmedik yüzlerini der korku içinde.

Kalemimi sakla
Yazmasın yüzüzlüğün orta yerinde.
Gözlerin büyüsün
Şaşkınlık sana kalsın.
Çeneni tut
Dilin yansın.
Yansın erdemin.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/204338/dilin-yansin.html>

SONRASI YOKTUR

Sonrası yoktur
Düşmeye görsün bulanık sularına eylülün
Gönülden düşen yapraklar
Kasvet kaplıdır bulutlar
Saçlarına çiy düşer.

Ben seni sevdim aslında
Ama kıştı mevsimi ömrün bilemedim.

Sonrası yoktur
Çökmeye görsün soğuk rüzgârına eylülün
Güz yumağında sözler
Hüzün saklıdır bulutlar
Göz kapağına nem düşer.

Ben seni sevdim aslında
Ama suçtu itirafı sevdanın bilemedim.

Sonrası yoktur
Sızmaya görsün çatlak kovalarında eylülün
Hicran kıyısında sözler
Şiir ezgisidir bulutlar
Aşk olur tele düşer.

Ben seni sevdim aslında
Ama kıştı mevsimi ömrün bilemedim.

Sonrası yoktur
Susmaya görsün nabzı insanın
İçi kaynatır közler
Sele verir pişmanlığı bulutlar
Dua olur topağa düşer

Ben seni sevdim aslında
Ama sonuydu masalın bilemedim.

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/206308/sonrasi-yoktur.html>

... İÇİNDE

Ne kışın ayazı,ne de kavurması yazın
Doymaz gönül,bahar arar mevsimler içinde

Rahmet,rahmet deyip heceler kelimelerin
Dinlemez gönül,damla arar durur sel içinde

Rüzgar sert eser nefse,çağrıdır sağın solun
Yolcudur gönül, yol arar fırtına içinde

Sevince ortak,üzüntüye, katık her hale
Uslanmaz gönül,nota arar beste içinde

Kimi ana,kimi bacı,illa yar birine
Saymadı gönül,tel arar kakül içinde

Sevda kıvrımıdır vuslatın, içe dökülür
Sancıdır gönül,gonca arar gül içinde

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/207827/icinde.html>

MAĞARA İÇİMİZDE NECMİ

Söz belki de önce mağara karanlığında çınladı
Bilinmeyen tehlikenin kovuğunda insan Necmi
Güneşten ürktü,
Aydan korktu,
Sararmış beti benzi suya ulaşamadı
Gecedен irkti.

Oysa gece asıl insandaydı bilemedi

Söz belki de önce mağara duvarlarına kazındı Necmi
İlk sel baskınında telef olurken can yoldaşı
İlk sarsıntıda devrilirken ağaç
İlk doğumun sancısında telaş
İlk dalgasında nefretin
Ve elbette ilk aşkta tutkunun

Oysa aşk kendi varlığındaydı bilemedi

Yazı belki de önce insanın tırnaklarıyla yazıldı Necmi
Yumuşak bir kayanın kenarı
Sonra balçık üstüne çivi
Kâğıtta şekilden şekle girdi
Sona kalmaktı bunca muradı

Oysa yazı gönül köprüsüydü alın bilemedi

Ve belki de insan aslında hep yaşadı cinneti Necmi
Özledi daima varlığında, varlık ötesinde cenneti

Yeni binyılın insanlarımız bekamız hala yazı
Bilim yeniden keşfetti mağarayı
Bazıları oluşurken etkili lav soğuması
Bazılarında mermer, kumtaşı, karbonatı
Turizme açılmış çoğu dört bir yanı ışıklı

Oysa insanın Necmi
Aydınlatması gereken mağara içindeydi, bilemedi

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/210802/magara-icimizde-necmi.html>

VAKİT DARAGACINDA

Vakit darağaçlarında asılı
Yitik yarınlara
Gebedir
Ürkek kaygılar

Vakit daraçlarına hapis
Hür ülkenin
Esir türeten
Varoşları ya da var olmayışları.

Vakit tezdır darağaçlarında
İlmek boyna
Vicdan ilmeğe
Rey veren kadar
Rey verene kader

Vakit biter darağacında
Biri için
Tutsaklık sona erer

Diri
gün sayar darağacına

Sinan YILMAZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/220193/vakit-daragacinda.html>